

[95]

HOOFDSTUK 21 - MODERN SPIRITUALISME

Ik werd verwezen naar deze tekst als speciaal slaande op het moderne spiritualisme: Kolossenzen 2:8: *“Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus.”* Duizenden, zo werd mij getoond, zijn meegesleept geworden door de leer van de frenologie (schedelleer) en dierlijk magnetisme en zijn daardoor in het ongeloof vervallen. Wanneer de geest zich op dit gebied gaat begeven, dan is het bijna zo goed als zeker, dat hij uit zijn evenwicht slaat en door een demon beheerst wordt. *“IJdele verleiding”* vult het verstand van arme sterfelijke wezens. Hun beginselen en geloof zijn, *naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld* (wereldgeesten NV), *en niet naar Christus.”*

Jezus heeft hun deze filosofie niet bijgebracht. Niets van dat alles wordt in Zijn leer gevonden. Hij richtte het verstand van arme sterfelijke wezens niet op henzelfen, op een kracht, die ze niet bezitten. Een speciale waarschuwing wordt gegeven in vers 18: *“Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses.”*

De leraars van het spiritualisme komen tot u op een prettige betoverende wijze om u te misleiden en wanneer ge naar hun fabels luistert, wordt ge bedrogen door de vijand der gerechtigheid, en een beloning zal u zeker ontgaan. Wanneer gij eenmaal de fascinerende invloed van de aartsbedrieger hebt ondergaan, zijt ge vergiftigd en zijn dodelijke invloed vervalst en vernietigt uw geloof in Christus als zijnde de Zoon van God, en gij houdt op u te verlaten op de verdiensten van Zijn bloed.

Die zich door deze filosofie laten meeslepen, ko-
1862, Vol. 1 blz. 297-302 (Wijsbegeerte en ijdel bedrog)

[96]

men ten opzichte van hun beloning door de misleidingen van satan, bedrogen uit. Zij verlaten zich op hun eigen verdiensten, doen zich nederig voor, zijn zelfs bereid offers te brengen en plaatsen zich op een lager niveau, onderwerpen hun verstand aan de grootst mogelijke onzin, terwijl ze de meest absurde ideeën verkrijgen door degenen, welke zij als hun overleden vrienden beschouwen. Satan heeft hun ogen zó verblind en hun oordeel zó verdorven, dat ze het kwaad niet zien; en zij volgen de instructies op, die zogenaamd van hun overleden kennissen zijn, nu engelen in hoger sfeer.

Satan heeft een zeker werkend, fascinerend bedrog gekozen, dat er op berekend is beslag te leggen op de sympathieën van hen, die hun geliefden in het graf hebben zien neerdalen. Boze

engelen nemen de gedaanten van deze geliefden aan en verhalen voorvallen, die in hun leven zijn gebeurd, of doen daden, die hun vrienden deden toen ze nog leefden. Zo plegen zij hun bedrog en doen de verwanten van de doden geloven, dat hun overleden vrienden engelen zijn, die zich om hen heen ophouden en met hen spreken. Zij beschouwen hen met een zekere verafgoding en wat zij mogelijk zeggen, heeft groter invloed op hen dan het Woord van God.

Deze boze engelen, die zich voordoen als de gestorven vrienden, zullen óf Gods Woord geheel als ijdele sprookjes verwerpen, óf, indien dat in hun kraam te pas komt, de vitale gedeelten, die van Christus getuigen en de weg naar de hemel uitstippelen, uitkiezen, en de duidelijke verklaringen van Gods Woord veranderen, om die aan te passen aan hun eigen corrupte natuur en zodoende zielen om te brengen. Met een volledige aandacht voor Gods Woord zullen allen zo zij willen, van deze zielen vernietigende misleiding overtuigd worden. Het Woord van God zegt zeer positief, dat *“de doden weten niet met al.”* Prediker 9:5,6: *“Want de levenden weten, dat zij sterven zullen, maar de doden weten niet met al; zij hebben ook geen loon meer, maar hun gedachtenis is vergeten. Ook is alrede hun liefde, ook hun haat, ook hun nijdigheid vergaan; en zij hebben ook*

[97]

geen deel meer in deze eeuw in alles, wat onder de zon geschiedt.”

ZICH WAGEN OP SATANS TERREIN

Misleide stervelingen aanbidden boze engelen en geloven dat deze de geesten zijn van hun gestorven vrienden. Het Woord Gods zegt zeer nadrukkelijk, dat de doden ook geen deel meer hebben in iets dat onder de zon geschiedt. Spiritualisten zeggen, dat de doden alles weten wat onder de zon gedaan wordt, dat ze in verbinding staan met hun vrienden op aarde en dan waardevolle inlichtingen geven en wonderen doen. *“De doden zullen de Heere niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald zijn.”* Psalm 115:17. Satan, veranderd in een engel des lichts, werkt met alle misleiding der ongerechtigheid. Hij, die de Zone Gods, Die een weinig minder was geworden dan de engelen, kon meevoeren naar de tinne des tempels, of Hem plaatste op een zeer hoge berg om Hem de koninkrijken dezer wereld te tonen, kan zijn macht uitoefenen over de mensen, die beneden de kracht en wijsheid van Gods Zoon staan, zelfs nadat Hij de natuur des mensen had aangenomen.

In deze ontaarde eeuw oefent satan zijn macht uit over degenen die van het recht afwijken en zich wagen op zijn terrein. Hij oefent zijn macht over dezulken uit op een alarmerende wijze. Mijn aandacht werd gevestigd op deze woorden, *“intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses.”* Kolossenzen 2:18. Sommigen, zo zag ik, geven aan hun nieuwsgierigheid toe en gaan zich inlaten met satan. Zij geloven niet wezenlijk in het spiritualisme en zouden zich met schrik afwenden bij de gedachte een medium te zijn. Maar toch wagen ze het en plaatsen zichzelf in een positie, waar satan zijn macht over hen kan uitoefenen. Dezen hebben de bedoeling niet zo diep op dit werk in te gaan, maar ze

weten niet wat ze doen. Zij wagen zich op het terrein van de duivel en tarten hem om hen onder zijn macht te brengen. Deze geweldige vernielers beschouwt hen als zijn wettige prooi en oefent

[98]

zijn macht over hen uit en dat tegen hun wil. Wanneer ze zich onder hun eigen wil wensen te plaatsen, kunnen ze dat niet. Ze stellen hun verstand onder satans beheer en hij ziet van zijn aanspraken niet af, maar houdt hen gevangen. Geen macht kan de verstrikte ziel bevrijden dan de macht Gods in antwoord op de vurige gebeden van Zijn trouwe volgelingen.

ONZE ENIGE VEILIGHEID

De enige veiligheid ligt daarin naar de Waarheid te zoeken, zoals geopenbaard in Gods Woord, als naar een verborgen schat. De onderwerpen over de Sabbat, de natuur van de mens en de getuigenis van Jezus, zijn de grote, belangrijke waarheden, die moeten begrepen worden. Deze zullen zijn als een anker, om Gods volk te bewaren in deze gevaarlijke tijden. Maar de grote massa van de mensheid veracht de waarheden van Gods Woord en verkiest fabels. 2 Thessalonicenzen 2:10,11: *“Daarvoor, dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal hun God zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven.”*

De meest bandelozen en verdorvenen voelen zich machtig ingenomen met deze satanische geesten, die volgens hun geloof de geesten van hun overleden vrienden zijn, en ze zijn tevergeefs opgeblazen door het verstand huns vleses. Kolossenzen 2:19: *“En het Hoofd niet behoudende, uit hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met goddelijke wasdom”,* verloochenen zij Hem, Die het lichaam kracht geeft, opdat elk lid mag opwassen met goddelijken wasdom.

Ijdele filosofie. De leden van het lichaam staan onder beheer van het hoofd. Spiritualisten erkennen dit niet en geloven, dat alle leden van het lichaam uit zichzelf moeten werken en dat vaste wetten hen zullen brengen tot een staat van groei naar de volmaaktheid zonder een hoofd. Johannes 15 :1,2,4-6: *“Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman. Alle*

[99]

rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage.” “Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in de wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Zo iemand in Mij niet blijft, die is buitengeworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.”

Christus is de Bron van onze kracht. Hij is de Wijnstok, wij zijn de ranken. Wij moeten voedsel ontvangen van de levende Wijnstok. Beroofd van de kracht en het voedsel van deze Wijnstok, zijn we als leden van het lichaam zonder een hoofd, en verkeren we precies in die positie, waar satan ons wil hebben opdat hij over ons kan heersen naar 't hem belieft. Hij werkt *“in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal hun God zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven.”* 2 Thessalonicenzen 2:10,11. Spiritualisme is een leugen. Het is gefundeerd op die grote oerleugen, *“gijlieden zult den dood niet sterven”* Genesis 3:4. Duizenden snijden het Hoofd af, en het resultaat is dat de leden te werk gaan zonder Jezus als hun Hoofd en een ander bestiert het lichaam. Satan oefent macht over hen uit.

Mij werd getoond dat satan de geesten niet kan beheersen, tenzij ze zich onder zijn macht plaatsen. Zij die van het recht afwijken, bevinden zich dan in een ernstig gevaar. Zij onttrekken zich aan God en aan de wakende zorgen van Zijn engelen en satan, altijd op de loer liggend om zielen te vernietigen, gaat op hen zijn bedrog uitoefenen. Dezulken bevinden zich in het allergrootste gevaar; en wanneer ze dat gaan inzien en proberen de machten der duisternis te weerstaan en zich los te maken uit satans strikken, is dat geen gemakke-

[100]

lijke zaak. Zij hebben zich gewaagd op het terrein van satan en nu doet hij zijn aanspraken op hen gelden. Hij zal niet aarzelen al zijn krachten in te spannen en al zijn boze heirlegers te hulp te roepen om een enkel menselijk wezen aan de hand van Christus te ontworstelen.

Zij, die de duivel verzocht hebben om hen te verzoeken, zullen wanhopige pogingen moeten doen om zich uit zijn macht te bevrijden. Maar wanneer zij zelf willen aanpakken, zullen engelen Gods, die zij gegriefd hebben, hun ter hulpe komen. Satan en zijn engelen zijn niet bereid hun prooi los te laten. Zij worstelen en strijden met de heilige engelen en de slag is geweldig. Maar wanneer zij, die gedwaald hebben, volharden in het gebed, en in diepe verootmoediging hun fouten belijden, zullen engelen, uitmuntend in kracht, zegevieren en hen uit de macht der boze engelen rukken.

Toen het gordijn werd weggeschoven en mij het verderf van deze tijd werd getoond, werd mijn hart van walging vervuld en voelde ik mij een bezwijming nabij. Ik zag dat de bewoners der aarde de mate van de beker hunner ongerechtigheid vol maakten. Gods toorn is ontstoken en zal niet meer bedaren dan nadat de zondaren dezer aarde zijn uitgeroeid. Satan is Christus' persoonlijke vijand. Hij is de aanstichter en leider van alle mogelijke opstand in de hemel en op aarde. Zijn woede neemt toe, wij zijn ons zijn macht niet bewust. Indien onze ogen geopend konden worden om de gevallen engelen aan het werk te zien met degenen, die zich zo op hun gemak gevoelen en zich zo veilig wanen, zouden we ons niet zo gerust gevoelen. Boze engelen stellen zich elk ogenblik op ons pad. Wij verwachten een gewilligheid bij boze mensen om te handelen zoals satan ingeeft; maar terwijl wij ons niet hoeden tegen zijn onzichtbare

handlangers, bezetten zij nieuw terrein en doen wonderen en tekenen voor onze ogen. Zijn we ingesteld om hen te weerstaan door Gods Woord, het enige wapen, dat wij met succes kunnen hanteren?

Sommigen zullen in de verzoeking komen deze wonderen te aanvaarden als komende van God.
De zieken
1862, Vol. 1, blz. 303-310

[101]

zullen in onze tegenwoordigheid genezen worden, Wonderen zullen voor onze ogen verricht worden. Zijn we voorbereid op de beproeving die ons wacht wanneer de bedrieglijke wonderen van satan nog veel meer in vervulling zullen gaan? Zullen niet vele zielen in strikken verward en meegesleurd worden?

Door af te wijken van de duidelijke voorschriften en geboden van God en zich te wenden tot fabels, wordt het verstand van velen gekneed om deze wonderen der leugen te aanvaarden. Wij moeten er allen nu naar streven de wapenrusting aan te doen voor de worsteling, waarin wij weldra betrokken zullen zijn. Geloof in Gods Woord, biddend bestudeerd en praktisch toegepast, zal ons schild zijn tegen de macht van satan en zal ons tot overwinnaars maken door het bloed van Christus.

HOOFDSTUK - 22 GEZINSGODSDIENST

Mij werd de hoge en verantwoordelijke positie getoond, die Gods volk moet innemen. Zij zijn het zout der aarde en het licht der wereld, en zij moeten wandelen zoals Christus gewandeld heeft. Zij zullen zware beproevingen meemaken. Het heden is een tijd van oorlog en beproeving. Onze Heiland zegt in Openbaring 3 : 21: *“Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon.”* De beloning wordt niet gegeven aan allen, die belijden volgelingen van Christus te zijn, maar aan degenen, die overwinnen zoals Hij overwon. Wij moeten het leven van Christus bestu-

[102]

deren en leren wat het is, Hem voor de wereld te belijden.

Om Christus te belijden, moeten we Hem ook bezitten. Niemand kan waarlijk Christus belijden, tenzij het verstand en de geest van Christus in hem zijn. Indien een vorm van vroomheid of een erkennen van de Waarheid altijd een belijden van Christus zou zijn, dan konden we zeggen: Breed is de weg, die tot het leven leidt en velen zullen die vinden. Wij moeten verstaan wat het zeggen wil, Christus te belijden, en waarin wij Hem verloochenen. Het is mogelijk dat we met

onze lippen Christus belijden en Hem nochtans in onze werken verloochenen. De vruchten des Geestes gemanifesteerd in het leven zijn een belijdenis van Hem. Indien we alles voor Christus hebben opgegeven, zal ons leven nederig, onze conversatie hemels en ons gedrag onberispelijk zijn. De krachtige, reinigende invloed der Waarheid in de ziel en het karakter van Christus uitgebeeld in het leven, zijn van Hem een belijdenis. Wanneer de woorden des eeuwigen levens in onze harten gezaaid zijn, is de vrucht gerechtigheid en vrede.

Wij kunnen Christus in ons leven verloochenen door toe te geven aan gemakzucht of eigenliefde, door gekheid en grappen, en door te streven naar de eer der wereld. Wij kunnen Hem verloochenen in onze uiterlijke verschijning door de wereld gelijkvormig te worden, door hovaardij of opschik. Alleen door voortdurende waakzaamheid en volharding en aanhoudend gebed, zullen we in staat zijn in ons leven het karakter van Christus of de heiligende invloed der Waarheid aan het licht te brengen. Velen verbannen Christus uit hun gezinnen door een ongeduldige, driftige geest. De zulken hebben in dit opzicht iets te overwinnen.

De huidige verzwakte toestand der mensheid werd mij getoond. Elk geslacht is meer en meer verzwakt, en ziekte in elke vorm is een gesel voor de mensheid. Duizenden arme stervelingen met misvormde, zieke lichamen, gebroken zenuwen en een naargeestige stemming leiden een armzalig bestaan. Satans macht over het

[103]

menselijke geslacht neemt toe. Zou de Heere niet spoedig komen en zijn macht vernietigen, de aarde zou op de duur ontvolkt worden.

Mij werd getoond dat satans macht zich in het bijzonder richt op Gods volk. Velen werden mij voor ogen gesteld in een twijfelachtige, wanhopige toestand. De ziekten van het lichaam beïnvloeden het verstand. Een sluwe en machtige vijand gaat onze schreden na en gebruikt al zijn kracht en bekwaamheid in zijn pogen om ons van de goede weg af te halen. En nu is het maar al te vaak het geval dat Gods volk niet op zijn hoede is en derhalve onbekend met zijn listen. Hij werkt door middelen, waarachter hij zich verbergt, en vaak bereikt hij zijn doel.

Broeders hebben hun geld in octrooirechten en andere ondernemingen gestoken en hebben anderen overgehaald zich daarvoor te interesseren, die eigenlijk de verantwoordelijkheid en de zorgen van zo'n zakelijke onderneming niet kunnen dragen. Hun angstige, overbelaste geest oefent een nadelige invloed uit op hun reeds zieke lichamen en nu gaan ze zich overgeven aan moedeloosheid, die uitgroeit tot wanhoop. Zij verliezen alle zelfvertrouwen en denken dat God hen verlaten heeft en zij durven niet te geloven, dat Hij voor hen een God vol genade wil zijn. Deze arme zielen moeten niet overgelaten worden aan de overheersing van satan. Zij zullen hun weg door de duisternis vinden en opnieuw hun geloof hechten aan de beloften Gods. Hij zal hen verlossen en hun smart en droefenis doen verkeren in vrede en blijdschap. Maar de zulken, zo werd mij getoond, moeten leren uit de nadelen die ze lijden, wanneer ze zich van die octrooirechten en ondernemingen los maken. Zij moeten zich niet door hun broeders laten

overhalen om zelf zulke ondernemingen te beginnen, want hun verwachtingen zullen niet in vervulling gaan, en dan zullen zij op het slagveld van de vijand geworpen worden zonder gewapend te zijn voor de strijd.

Gelden, die terecht hadden moeten komen in het schathuis Gods om Zijn werk te bevorderen, zijn nog

[104]

erger dan verloren wanneer ze geïnvesteerd worden in enige van deze moderne nieuwigheden. Indien degenen, die de Waarheid belijden, anderen willen doen deel-nemen in deze octrooirechten en uitvindingen, moeten ze niet onder hun broeders gaan, om daar hun operatieterrein te vinden, maar onder de ongelovigen. Laat uw naam en belijdenis als Adventist geen lokaas zijn voor uw broeders, die hun gelden willen geven voor Gods werk. Maar gaat in de wereld en laten die mensen, wie de vooruitgang van Gods werk onverschillig is, hun geld daarin steken.

Mij werd de noodzakelijkheid getoond om de deuren van onze huizen en onze harten voor de Heere te openen. Wanneer wij in alle ernst voor onszelf en voor onze gezinnen gaan werken, dan zullen we hulp van God verkrijgen. Mij werd getoond, dat het enkel waarnemen van de Sabbat en het morgen en avondgebed geen positieve bewijzen zijn, dat we christenen zijn. Deze uiterlijke vormen kunnen alle strikt worden waargenomen, en nochtans kan alle ware godsvrucht ontbreken. Titus 2:4 *“Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.”* Allen, die belijden Christus' volgelingen te zijn, moeten hun eigen geest onder bedwang hebben, en oppassen dat ze niet ongeduldig of wrevelig spreken. De echtgenoot en vader moet dat ongeduldige woord, dat hij wilde uiten, inhouden. Hij moet het effect van zijn woorden nagaan, en anders veroorzaken ze droefenis en ergernis.

Ziekte en zwakte beïnvloeden vooral de vrouwen. Het geluk van het gezin hangt veel af van de vrouw en moeder. Wanneer ze zwak en zenuwachtig is, en gebukt gaat onder te veel werk, wordt de geest terneergeslagen, want die is zeer gevoelig voor de vermoeidheid van het lichaam, en dan ervaart ze maar al te vaak de koele terughoudendheid van haar man. Wanneer alles niet zo glad verloopt als hij kon wensen, geeft hij de schuld daarvan aan de vrouw en moeder. Doorgaans weet hij

[105]

niets af van haar zorgen en lasten en ook weet hij niet altijd hoe haar zijn medeleven te tonen. Hij is zich niet bewust, dat hij de grote vijand in zijn afbraakwerk helpt.

DE ATTENTE ECHTGENOOT

Door geloof in God moest hij tegen satan de banier verheffen, maar hij schijnt blind te zijn voor de belangen van zichzelf en van haar. Hij behandelt haar met onverschilligheid. Hij weet niet wat hij doet. Hij ondermijnt zijn eigen geluk en vernietigt het geluk van zijn gezin. De vrouw wordt verdrietig en moedeloos. Hoop en opgewektheid zijn verdwenen. Zij doet elke dag machinaal haar bezigheden omdat ze ziet dat het werk gedaan moet worden. Haar gebrek aan opgewektheid en moed is voelbaar in het gehele gezin. In de rijen van de Sabbatvierders zijn tal van zulke ellendige gezinnen. Al die schandelijke berichten worden door engelen naar de hemel overgebracht, en de registrerende engel schrijft dit alles op.

De echtgenoot moet grote belangstelling voor zijn gezin tonen. Vooral zal hij de gevoelens van een zwakke vrouw ontzien. Hij kan veel ziekte buiten de deur houden. Vriendelijke, opwekkende en bemoedigende woorden zullen veel betere gevolgen hebben dan de beste medicijnen. Deze zullen het hart van de wanhopige en moedeloze bemoedigen, en het geluk en de zonneschijn, welke in het gezin gebracht worden door vriendelijke daden en bemoedigende woorden, zullen de inspanning tienvoudig belonen.

De echtgenoot moet bedenken, dat veel van de last om zijn kinderen op te voeden, rust op de moeder en dat zij veel te doen heeft met het vormen van hun verstand. Dit moet zijn teerste gevoelens wakker roepen, en met zorg moet hij haar lasten verlichten. Hij moet haar aanmoedigen, dat zij op zijn grote liefde kan steunen, en hij moet haar geest hemelwaarts richten, waar kracht en vrede is, alsmede de uiteindelijke rust voor de vermoeiden. Hij moet niet thuis komen met een somber gezicht, maar zijn tegenwoordigheid moet het zonlicht

[106]

brengen in het gezin, en moet zijn vrouw bemoedigen vol geloof op God te zien. Eensgezind kunnen ze aanspraak maken op de beloften Gods en Zijn rijke zegen in het gezin brengen. Onvriendelijkheid, geklaag en toorn bannen Jezus uit de woning, Ik zag dat engelen Gods zullen vlieden uit een huis, waar steeds twist en krakeel is.

DE OPGEWEKTE VROUW

Mij werd eveneens getoond, dat er bij de vrouw vaak een grote tekortkoming is. Zij spant zich niet in om haar eigen geest onder bedwang te houden en het thuis prettig te maken. Er vallen vaak woorden en er is vaak onnodig geklaag van haar kant. De man komt thuis van zijn werk, vermoeid en vol zorgen en ziet daar een somber gezicht inplaats dat hij opgewekte, bemoedigende woorden hoort. Hij is ook maar een mens, en zijn gevoelens voor zijn vrouw gaan verkillen, hij verliest de liefde voor zijn tehuis, zijn weg wordt duister en zijn moed gaat hem ontzinken. Hij verliest die eerbied voor zichzelf en die waardigheid, die God wil dat hij zal handhaven. De man is het hoofd van het gezin, zoals Christus het hoofd is van de gemeente en

elke koers, die de vrouw volgt om zijn invloed af te breken en hem neer te halen van de waardige, verantwoordelijke positie, die hij inneemt, mishaaft God. Het is de plicht van de vrouw om haar wensen en wil aan haar man te onderwerpen. Beiden moeten tot overgave komen, maar het Woord van God geeft de voorkeur aan het oordeel van de man. En het zal aan de waardigheid van de vrouw niets afdoen zich te stellen onder hem, die ze gekozen heeft als haar raadsman en beschermer.

De echtgenoot moet zijn positie in zijn gezin handhaven met alle zachtheid, maar toch met beslistheid. Sommigen hebben de vraag gesteld: Moet ik steeds op mijn hoede zijn, en aanhoudend voelen dat ik onder dwang sta?

Mij werd getoond dat ons een groot werk te doen staat, wat betreft het onderzoek van ons hart en het nauwlettend waken over onszelf. We moeten leren, waar

[107]

onze fout schuilt om dan op dat punt waakzaam te zijn. We moeten onze eigen geest perfect onder bedwang houden. *“Indien iemand in woorden niet struikelt, die is een volmaakt man, machtig om ook het gehele lichaam in de toom te houden.”* Jacobus 3:2

Het licht, dat op ons pad schijnt, de Waarheid, die zich aandient aan ons geweten, zal de ziel veroordelen en vernietigen, of deze heiligen en hervormen. Wij staan te dicht bij het sluiten van de deur der genade, om ons tevreden te stellen met oppervlakkig werk.

Dezelfde genade, die wij tot nu toe als voldoende hebben beschouwd, zal ons nu niet ondersteunen. Ons geloof moet groeien, en we moeten in gedrag en gezindheid Christus meer gelijkvormig worden, om te volharden en de verzoeken van satan met succes te weerstaan. De genade van God is voldoende voor elke volgeling van Christus.

SATANS AANVAL OP HET GEZIN

Onze pogingen om de aanvallen van satan te weerstaan, moeten ernstig en volhardend zijn. Hij gebruikt zijn kracht en bekwaamheid door te proberen ons van de goede weg af te halen. Hij belooft onze uitgang en ingang om maar een kans te vinden ons te benadelen of te vernietigen. Het meeste succes heeft hij door zijn werk in het duister, diegenen kwaad doende, die zijn list niet kennen. Hij zou geen voordeel behalen, indien zijn aanvalsmethode werd gekend. De instrumenten, die hij gebruikt om zijn doel te bereiken en zijn vurige pijlen af te schieten, zijn vaak de leden van onze eigen gezinnen. Die wij liefhebben, kunnen spreken of doen zonder zich te beheersen, en dat kan ons diep wonden. Het was niet hun bedoeling dit te doen, maar satan doet hun woorden en daden veel grover schijnen, en zo haalt hij een pijl uit zijn pijlkoker om ons te doorboren. We zetten ons schrap om degene te weerstaan, van wie wij denken dat hij ons gekwetst heeft, en zodoende bemoedigen we nog satans verleidingen. In plaats van God om kracht te bidden teneinde satan te weerstaan, doen

[108]

we afbreuk aan ons geluk, door te staan op wat wij “onze rechten” noemen. Zo bezorgen wij satan een dubbel voordeel.

We geven uiting aan onze gekrenkte gevoelens, en satan gebruikt ons als zijn werktuigen, om diegenen te wonden en te bedroeven, die niet de bedoeling hadden ons kwaad te doen. De eisen van de man mogen de vrouw soms wat onredelijk toeschijnen, terwijl, wanneer ze de zaak nog eens kalm en oprecht voor een tweede keer zou overzien, in een voor hem zo gunstig mogelijk licht, ze zou bemerken dat door het opgeven van haar eigen weg en zich te onderwerpen aan zijn oordeel, zelfs wanneer dat in strijd zou zijn met haar gevoelens, dit beiden veel ongeluk zou besparen en hun een grote overwinning zou bezorgen over de verleidingen van satan.

Ik zag dat satan zich vijandig stelt tegen alles dat óf tot het nut, óf tot het leven van de godzaligen behoort, en er naar streeft hun vrede te verstoren zolang als zij in deze wereld leven. Maar zijn macht is beperkt. Hij mag de oven nog zo heet stoken, maar Jezus en de engelen zullen waken over de betrouwende christen, opdat niets dan het vuil zal verteerd worden. Het vuur, ontstoken door satan, kan geen kracht bezitten om het zuivere metaal te vernietigen of aan te tasten. Het is belangrijk elke mogelijke deur goed af te sluiten tegen het binnenkomen van satan. Het is het voorrecht van elk gezin zó te leven, dat satan geen munt kan slaan uit hetgeen ze mogelijk zeggen of doen om elkander naar beneden te halen. Ieder lid van het gezin moet bedenken, dat allen voldoende in staat zijn om onze geslepen vijand te weerstaan, en met ernstige gebeden en een nooit versagend geloof moet een ieder zich verlaten op de verdiensten van het bloed van Christus en aanspraak maken op Zijn reddende kracht.

LEVEN DOOR HET GELOOF

De machten der duisternis stellen zich op rond de ziel en verbergen Jezus voor ons gezicht, en het gebeurt dat

[109]

wij enkel kunnen wachten, verwonderd en verbaasd tot de duisternis voorbij is. Deze tijden zijn soms verschrikkelijk. De hoop schijnt weg te zinken en wanhoop grijpt ons van alle kanten aan. In deze verbijsterende uren moeten we leren te vertrouwen, en enkel en alleen te steunen op de verdiensten der verzoening, en in al onze hulpeloze onwaardigheid moeten wij ons werpen op de verdiensten van de gekruisigde en verrezen Heiland. We zullen nooit verloren gaan, wanneer we dit doen — nooit! Wanneer licht schijnt op onze weg, is het niet zo moeilijk om sterk te zijn in de kracht der genade. Maar in hope geduldig te wachten, wanneer wolken ons omringen en alles duister is, vereist geloof en onderwerping, waardoor onze wil opgeslokt zal worden door de wil van God. We zijn te gauw ontmoedigd en roepen zo hard dat de beproeving toch maar van ons weggenomen zal worden, terwijl we in feite moesten bidden om lijdzaamheid om te volharden en genade om te overwinnen.

Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. We kunnen de zaligheid Gods in onze gezinnen hebben, maar we moeten daarvoor geloven, daarvoor leven en een duurzaam, blijvend geloof en vertrouwen in God oefenen. We moeten een driftig humeur bedwingen en op onze woorden passen, en dan zullen we grote overwinningen behalen. Wanneer we onze woorden en ons humeur niet kunnen bedwingen, zijn we slaven van satan. We zijn hem onderworpen. Hij leidt ons in slavernij. Alle geharrewar en onprettige, onvriendelijke, bittere woorden zijn een offer, gebracht aan zijn satanische majesteit. En het is een kostbaar offer, kostbaarder dan elk ander offer, dat we God kunnen brengen, want het vernietigt de vrede en het geluk van gehele gezinnen, vernietigt de gezondheid, en is eventueel de oorzaak dat een eeuwig, gelukkig leven verbeurd wordt.

De beteugeling, die Gods Woord ons oplegt, is voor ons eigen bestwil. Het vermeerdert het geluk van onze gezinnen en van allen rondom ons. Het verfijnt onze smaak, heiligt ons oordeel, brengt ons de vrede des

[110]

verstands, en, uiteindelijk het eeuwige leven. Onder deze heilige beheersing zullen we opwassen in genade en ootmoed, en het zal ons gemakkelijk vallen de juiste woorden te spreken. Het natuurlijke, driftige temperament zal in onderwerping gehouden worden. Een inwonende Heiland zal ons elk uur versterken. Dienende engelen zullen in onze woningen vertoeven en zullen met blijdschap de berichten van onze groei in het goddelijk leven hemelwaarts dragen en de engel, die alles noteert, zal een verheugend, goed verslag opmaken.

HOOFDSTUK 23 - VALSE IDEEEN AANGAANDE HEILIGMAKING

God is nu bezig Zijn volk te toetsen en te beproeven. Het karakter wordt gevormd. Engelen wegen zedelijke waarde af en houden trouw verslag van al de daden der mensenkinderen. Onder Gods belijdend volk zijn verdorven harten, maar zij zullen getoetst en beproefd worden. God, die het hart van een ieder leest, zal verborgen dingen aan het licht brengen, waar ze het minst verwacht worden, opdat struikelblokken, die een hinderpaal geweest zijn voor de vooruitgang der Waarheid, opgeruimd worden, en God een rein en heilig volk zal hebben om Zijn inzettingen en oordelen te verkondigen.

De Overste onzer zaligheid leidt Zijn volk stap voor stap, hen reinigende en toebereidende voor het aandoen van het onverderfelijke, diegenen in de achterhoede latende, die uit zullen vallen, die zich niet willen laten leiden, en tevreden zijn met hun eigen gerechtigheid.

[111]

“Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn?” Mattheus 6:23. Geen groter misleiding kan de menselijke geest bedriegen, dan die, welke de mens er toe brengt een geest van zelfvertrouwen te gaan koesteren, te geloven dat zij het ware licht hebben, terwijl ze zich afwenden van Gods volk en hun geliefkoosd licht duisternis is ...

Broeder J. ontving van ouderling K. een valse theorie aangaande de heiligmaking, die buiten de derde engelboodschap staat, en die, waar deze wordt aanvaard, de liefde voor de boodschap zal vernietigen. Mij werd getoond, dat ouderling K. zich op gevaarlijk terrein bevond. Hij staat niet in gemeenschap met de derde engel. Hij is eens de zegen Gods deelachtig geweest, maar nu niet, want hij heeft het licht der Waarheid, dat zijn weg heeft belicht, niet op prijs gesteld en gekoesterd. Hij heeft met zich meegebracht een theorie van methodistische heiligmaking, en plaatst die voorop, en acht die van het grootste belang. En de heilige waarheden van toepassing op deze tijd, worden door hem voorgesteld als van weinig gewicht. Hij heeft zijn eigen licht gevolgd, en het is hem meer en meer duister geworden en hij gaat steeds verder en verder van de Waarheid af, totdat deze nog maar weinig invloed op hem heeft. Satan beheerst zijn geest, en hij heeft het werk der Waarheid in het noorden van Wisconsin groot nadeel berokkend.

HAAR VRUCHT

Het was deze theorie der heiligmaking, die zuster G. van ouderling K. ontving, en die zij trachtte na te volgen, die haar tot dat verschrikkelijke fanatisme dreef. Ouderling K. heeft met deze theorie der heiligmaking heel wat verwarring gesticht in het verstand van velen. Allen die deze aanvaardden, verliezen grotendeels hun belangstelling en liefde voor de derde-engel-boodschap. Deze beschouwing over de heiligmaking bestaat in een theorie, die zeer prettig aandoet. Ze legt een vernisje over arme zielen, die in duisternis, dwaling, en hovaardij verkeren. Ze doet deze voorkomen alsof ze goede chris-

[112]

tenen zijn, en heiligheid bezitten, terwijl hun harten verdorven zijn. Het is een theorie van vrede-en-geen-gevaar, die het kwaad niet aan het licht brengt, noch het verkeerde gispt en berispt. Zij heelt het kwaad van de dochter van Gods volk maar zeer oppervlakkig, roepende: vrede, vrede, wanneer er geen vrede is. Mannen en vrouwen met verdorven harten, omhangen zich met het kleed der heiligmaking, en ze worden aangezien als voorbeelden van de kudde, terwijl ze satans handlangers zijn, die door hem gebruikt worden, om eenvoudige zielen op een zijweg te lokken en te misleiden, opdat zij de kracht en de belangrijkheid van de plechtige waarheden, door de derde engel verkondigd, niet zullen gewaar worden.

Ouderling K. is steeds beschouwd als een voorbeeld, terwijl hij een nadeel is geweest voor het werk Gods. Zijn leven is niet onberispelijk geweest. Zijn wegen zijn niet geweest in harmonie met Gods heilige wet, of met het vlekkeloze leven van Christus. Zijn verdorven natuur is niet tot onderwerping gebracht, en toch heeft hij het altijd maar over de heiligmaking, waardoor velen

worden misleid. Mijn aandacht werd gevestigd op zijn pas verricht werk. Hij heeft verzuimd zielen tot de Waarheid te brengen en deze te grondvesten op de derde-engelboodschap. Hij verkondigt een theorie van heiligmaking als iets van het grootste belang, terwijl hij van weinig belang acht het kanaal waardoor Gods zegeningen komen. *“Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.”* Johannes 17:17. De tegenwoordige Waarheid, die het kanaal is, wordt niet geacht maar onder de voet gelopen. De mensen mogen dan luidkeels roepen: Heiligheid! zaligheid! heiligmaking! heiligmaking! wijding! wijding! en nochtans door ervaring niet meer weten van hetgeen zij roepen dan de zondaar van zijn corrupte neigingen. God zal dit geverniste kleed van beleden heiligmaking, dat sommigen, die vleselijk gezind zijn, zich omgehangen hebben om de mismaaktheid hunner ziel te verbergen, spoedig afrukken.

Van de daden der mensenkinderen wordt trouw aantekening gehouden. Niets kan verborgen worden voor de

[113]

ogen van de Verhevene en Heilige. Sommigen gaan een weg, die rechtstreeks tegengesteld is aan de wet van God, en dan, om hun zondig gedrag te bedekken, belijden zij Gode toegewijd te zijn. Dit belijden der heiligheid is niet in overeenstemming met hun dagelijks leven. Het heeft niet de neiging hun geest te doen opwassen en hen te brengen tot een *“onthouding van alle schijn des kwaads”*. 1 Thessalonicenzen 5:22. Wij zijn een schouwspel geworden der wereld en den engelen en den mensen. Ons geloof wordt gelasterd door de slinkse gedragingen van de vleselijk gezinden. Zij belijden een gedeelte der Waarheid, wat hun invloed verschaft, terwijl zij geen gemeenschap hebben met degenen, die de gehele Waarheid geloven en daarin saam verbonden zijn. Wat heeft de invloed van ouderling K. tot stand gebracht? Wat zijn de vruchten van zijn werk geweest? Hoevelen zijn tot de tegenwoordige Waarheid gebracht en daarin bevestigd . . . ?

Mij werd het geval getoond van de broeder L. Hij heeft de mond vol over heiligmaking, maar hij bedriegt zichzelf, en anderen worden misleid in hem. Zijn heiliging kan naar voren komen wanneer hij in een vergadering is, maar zij kan de toets niet doorstaan. Bijbelse heiligmaking reinigt het leven; maar het hart van L. is niet gereinigd. Boosheid schuilt in het hart en uit zich in het leven en de vijanden van ons geloof hebben de kans gekregen Sabbatvierders te laken. Zij beoordelen de boom naar zijn vruchten.

“Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande, niet wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle gewetens der mensen, in de tegenwoordigheid Gods.” 2 Korinthe 4 : 2.

Velen handelen lijnrecht tegen bovenstaande tekst. Zij wandelen in arglistigheid en vervalsen het Woord Gods. Zij openbaren de Waarheid niet in hun leven. Op bepaalde manieren concentreren zij zich op heiligmaking, maar het Woord van God verwerpen ze. In hun gebed,

[114]

in hun lied, in hun uitingen — het is alles heiligmaking. Mannen met een verdorven hart, doen zich heel onschuldig voor en belijden geheiligd te zijn; maar dit is nog geen bewijs dat zij goed staan. Hun daden getuigen van hen. Hun geweten is dichtgeschroeid, maar de dag van Gods bezoeking komt, en dan zal van het werk van een ieder openbaar worden, wat het in feite is. En een ieders deel zal zijn overeenkomstig zijn daden.

De engel, wijzende op L. zeide: *“Wat hebt gij Mijn inzettingen te vertellen, en neemt Mijn verbond in uw mond? Dewijl gij de kastijding haat en Mijn woorden achter u henenwerpt. Indien gij een dief ziet, zo loopt gij met hem; en uw deel is met de overspelers. Uw mond slaat gij in het kwade, en uw tong koppelt bedrog.”* Psalm 50:16-19. God zal deze verdeeldheid brengende invloeden verstrooien en teniet doen, en zal Zijn volk verlossen, indien degenen, die de gehele Waarheid belijden de hulp des Heeren willen aanvaarden.

GEEN HEILIGMAKING VOOR DE ONGEHOORZAMEN

Er is geen Bijbelse heiligmaking voor degenen, die een gedeelte van de Waarheid achter zich werpen. Er is in Gods Woord licht genoeg gegeven, zodat niemand hoeft te dwalen. De Waarheid is zó verheven, dat ze de bewondering wekt van de grootste geesten, en nochtans is ze zo eenvoudig, dat het nederigste, zwakste kind van God haar kan begrijpen en door haar onderricht kan worden. Zij, die de schoonheid niet zien, die in de Waarheid ligt, die geen belangstelling hebben voor de derde engelboodschap, zullen zonder enige verontschuldiging staan; want de Waarheid is duidelijk.

“Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.”

2 Korinthe 4:3,4

“Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.”

[115]

“En Ik heilige Mijzelven voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid.”

Johannes 17:17,19

“Hebbende dan uw zielen gereinigd in de gehoorzaamheid der waarheid, door de Geest, tot ongeveinsde broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk lief uit een rein hart.”

1 Petrus 1:22

“Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods.”

2 Korinthe 7:1

“Alzo dan, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar veel meer nu in mijn afwezigheid, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven; want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen. Doet alle dingen zonder murmureren en tegenspreken; opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld.”

Filippenzen 2:12-15

“Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.”

Johannes 15:3

“Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.”

Efeze 5:25-27

Hier is Bijbelse heiligmaking. Het is niet enkel een uiterlijke schijn of een uiterlijk werk. Het is heiligmaking, ontvangen door het kanaal der Waarheid. Het is Waarheid, ontvangen in het hart, en praktisch uitgedragen in het leven.

Jezus, als mens beschouwd, was volmaakt, nochtans wies Hij op in de genade. *“En Jezus nam toe in wijsheid, en in grootte, en in genade bij God en de mensen.”* Lukas 2 :52. Zelfs de volmaaktste christen kan voort-

[116]

durend opwassen in de kennis en liefde Gods.

“Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaarstigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk van Hem bevonden moogt worden in vrede.” “Maar wast op in de genade en kennis van onze Here en Zaligmaker Jezus Christus, Hem zij de heerlijkheid, beide nu en in de dag der eeuwigheid. Amen.”

2 Petrus 3:14,18

EEN VOORTDURENDE GROEI

Heiligmaking is niet het werk van een moment, van een uur, of van een dag. Het is een bestendig opwassen in de genade. Geen enkele dag weten we, hoe zwaar onze strijd de volgende dag kan zijn. Satan leeft, en is actief, en elke dag moeten we vurig tot God roepen om hulp en sterkte ten einde hem te weerstaan. Zolang Satan heerst, zullen we het eigen-ik tot onderwerping hebben te brengen; moeten we aanvechtingen overwinnen, en er is geen enkele plaats, waar we daarmee kunnen ophouden, er is geen punt, tot waar wij kunnen komen en zeggen dat we het doel ten volle bereikt hebben.

“Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Jezus Christus ook gegrepen ben.”

Filippenzen 3:12.

Het christelijk leven is een voortdurend voorwaarts gaan. Jezus polijst en loutert Zijn volk; en wanneer Zijn beeld in hen volmaakt wordt weerspiegeld, zijn ze volmaakt en heilig, toebereid om het onverderfelijke aan te doen. Een groot werk wordt van de Christen geëist. Wij worden vermaand onszelf te reinigen van alle bezoedeling des vleses en des geestes, en een volmaakte heiligmaking na te streven in de vreze Gods. Hier zien we waarom het in het grote werk gaaf. Er is voor de Christen een aanhoudende taak. Elke rank in de wijnstok moet leven en kracht opnemen uit die wijnstok, om vrucht voort te brengen.

Het zal inspanning kosten om het eeuwige leven deelachtig te worden. Alleen door lange en volhardende inspanning, strenge tucht en harde strijd zullen we over-

[117]

winnaars worden. Maar indien we lijdzaam en vastberaden, in de naam van de Overwinnaar, die ten onze gunste overwon in de woestijn der verzoeking, de zege behalen, zoals Hij de zege behaalde, zullen we de eeuwige beloning ontvangen. Onze inspanning, onze zelfverloochening, onze volharding, moeten evenredig zijn aan de oneindige waarde van het doel, dat wij nastreven.

HOOFDSTUK 24 - DE MACHT VAN SATAN

De gevallen mens is satans wettelijke slaaf. Het was de zending van Christus hem uit de macht van zijn grote tegenstander te verlossen. De mens is van nature geneigd satans suggesties te volgen, en hij kan zo'n vreselijke vijand niet met succes weerstaan, tenzij Christus, de machtige Overwinnaar, in hem woont, zijn verlangens leidt en hem kracht geeft. God alleen kan grenzen stellen aan de macht van satan. Deze doorkruist de aarde in alle richtingen, en trekt

onophoudelijk heen en weer. Zijn waakzaamheid verslapt geen enkel moment, alleen maar uit vrees, een kans voorbij te laten gaan om zielen te vernietigen. Het is van belang dat Gods volk dit begrijpt, opdat zij zijn strikken mogen ontgaan.

Satan is bezig met de voorbereidingen van zijn misleidingen, opdat in zijn laatste veldtocht tegen Gods volk zij niet zullen begrijpen dat hij het is. *“En het is geen wonder, want de Satan zelf verandert zich in een engel des lichts.”* 2 Korinthe 11:14. Terwijl sommige misleide zielen stellig beweren, dat hij niet bestaat, neemt hij ze gevangen, en werkt grotendeels door hen. Satan kent beter dan Gods volk de macht, die zij over
1862, Vol. 1, blz. 341-347

[118]

hem kunnen uitoefenen, wanneer hun sterkte is in Christus. Wanneer ze in alle ootmoed de machtige Overwinnaar om hulp smeken, kan de zwakste gelovige in de Waarheid, die zich volkomen op Christus verlaat, met succes satan en zijn heir terugslaan. Hij is te sluw om brutaal, met open vizier, met zijn verleidingen te komen; want dan zouden de sluimerende energieën van de christen wakker worden en zou hij zich verlaten op de sterke en machtige Verlosser. Maar hij komt ongemerkt, en werkt vermomd door de kinderen der ongehoorzaamheid, die godsvrucht belijden.

Satan zal tot het uiterste van zijn macht gaan om Gods volk te kwellen, te verzoeken en te misleiden. Hij, die onze Heere durfde tegemoet te treden, te verzoeken en te honen en die macht had Hem in zijn armen te nemen, om Hem te plaatsen op de tinne des tempels en op een zeer hoge berg, zal zijn macht in een verbazingwekkende graad uitoefenen op het tegenwoordige geslacht, op hen, die in wijsheid ver achterstaan bij hun Heere en die bijna geheel onbekend zijn met satans spitsvondigheid en kracht. Op een wonderlijke wijze zal hij zich ophouden in de lichamen van hen, die van nature geneigd zijn aan zijn wensen te voldoen. Satan jubelt, wanneer hij beschouwd wordt als een fictie, een verlichtsel. Wanneer men hem uitbeeldt door een of andere kinderlijke illustratie, of als een of ander dier, dan past hem dat best. Men maakt zich zo'n minderwaardige voorstelling van hem, dat het verstand der mensen geheel onvoorbereid is op zijn wijs overlegde plannen, en zo heeft hij bijna altijd succes. Indien zijn macht en spitsvondigheid begrepen werden, zouden velen voorbereid zijn hem met goed gevolg te weerstaan.

Allen moeten verstaan, dat satan eens een verheven engel was. Zijn opstand bande hem uit de hemel, maar vernietigde zijn krachten niet, noch maakte hem tot een beest. Sedert zijn val heeft hij al zijn geweldige kracht gericht tegen het bestuur des hemels. Hij is nog sluwder geworden en heeft de succesvolste manieren aangeleerd

[119]

om met zijn verleidingen de mensenkinderen te benaderen.

SATANS MISLEIDING

Satan heeft fabels doen ontstaan om te bedriegen. In de hemel begon hij de strijd tegen het fundament van Gods bestuur, sedert zijn val heeft hij zijn opstand tegen de wet van God voortgezet en heeft de massa van de belijdende christenen er toe gebracht hun voeten te zetten op het vierde gebod, dat wijst op de levende God. Hij heeft de oorspronkelijke Sabbat van de Decaloog naar beneden gesleurd, en daarvoor in de plaats gesteld een van de werkdagen der week.

De grote oerleugen, die hij Eva in het Paradijs vertelde: *“Gijlieden zult den dood niet sterven”* (Genesis 3 :4), was de eerste preek, ooit gehouden over de onsterfelijkheid van de ziel. Deze toespraak werd met succes bekroond, en vreselijk waren de gevolgen. Hij heeft mensen er toe gebracht deze preek als waarheid aan te nemen en predikanten verkondigen dit onderwerp in hun prediking, in hun lied en in hun gebed.

Geen wezenlijke duivel en verzoeking na de komst van Christus, zijn bijna populaire fabels geworden. De Schrift zegt duidelijk, dat ieders lot voor eeuwig beslist is bij de komst des Heeren. Openbaring 22 :11,12: *“Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde. En ziet, Ik kom haastiglijk; en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn.”*

Satan heeft voordeel getrokken uit deze populaire fabels om zichzelf te verbergen. Hij komt tot arme, misleide stervelingen door het moderne spiritualisme, dat geen grenzen stelt aan de vleselijk gezinden en dat, wanneer het wordt uitgedragen, scheiding brengt in gezinnen, jaloezie en haat verwekt en de deur opent voor de meest ontaardende neigingen. De wereld is maar

[120]

weinig bekend met de verdervende invloeden van het spiritualisme. Het gordijn werd weggeschoven en veel van zijn verschrikkelijk werk werd mij geopenbaard. Mij werden enigen getoond, die zich met het spiritualisme hadden ingelaten, maar sindsdien het hebben opgegeven, die huiverden, wanneer ze bedachten hoe dicht ze aan de rand van de algehele ondergang hebben gestaan. Zij hadden alle macht over zichzelf verloren en satan liet hen doen wat ze verafschuwden. Maar zelfs zij hebben maar een zwak idee van wat het spiritualisme in feite is. Predikanten, door satan geïnspireerd, kunnen met alle welsprekendheid dit afschuwelijke monster ophemelen, zijn mismaaktheid verbergen en het aan velen in alle schoonheid doen verschijnen. Maar het komt zo rechtstreeks uit de bron van zijn satanische majesteit, dat hij het recht opeist allen onder zijn macht te brengen, die zich daarmee inlaten, want zij hebben zich gewaagd op verboden terrein en hebben de bescherming van hun Maker verbeurd.

Sommige arme zielen, die onder de indruk zijn gekomen van de mooie woorden van de predikers van het spiritualisme en zich aan zijn invloed hebben blootgesteld, komen later tot de

ontdekking van zijn vernietigend karakter en dan willen ze zich daarvan losmaken en het ontvluchten, maar ze zijn daartoe niet in staat. Satan houdt ze in zijn macht en is niet bereid hen vrij te laten. Hij weet dat ze hem zeker toebehoren, zolang hij zijn bijzondere macht over hen uitoefent, maar dat, wanneer ze zich eens van zijn banden bevrijden, hij ze nooit weer tot het geloof in het spiritualisme kan terugbrengen, noch dat ze zich weer onder zijn macht zullen stellen.

De enige weg voor zulke arme zielen om satan te overwinnen, is om zuivere Bijbelse waarheden te onderscheiden van fabels. Indien ze erkennen wat de Waarheid eist, plaatsen ze zichzelf waar ze geholpen kunnen worden. Zij moeten diegenen, die in het godsdienstige ervaring hebben opgedaan en die hun geloof gesteld hebben op de beloften Gods, smeken om bij de

[121]

machtige Verlosser voor hen te pleiten. Het zal een harde strijd zijn. Satan zal zijn boze engelen, die deze mensen onder hun macht hebben gehad, versterken, maar indien de heiligen Gods in alle ootmoed vasten en bidden, zullen hun gebeden verhoord worden. Jezus zal heilige engelen opdracht geven om satan te weerstaan, en hij zal worden teruggedreven en zijn macht over de gekwelden zal verbroken worden. Markus 9:29: *“En Hij zeide tot hen: Dit geslacht kan nergens door uitgaan, dan door bidden en vasten.”*

De dienaren van de algemeen erkende kerken kunnen het spiritualisme niet met succes weerstaan. Zij hebben niets waarmede ze hun kudden tegen zijn verderfelijke invloeden kunnen beschermen. Veel van de slechte resultaten van het spiritualisme zal neerkomen op de hoofden van de predikanten van deze eeuw; want zij hebben de Waarheid onder hun voeten vertrapt, en daarvoor in de plaats gaven ze de voorkeur aan fabels. De preek, die satan hield tegenover Eva over de onsterfelijkheid van de ziel — *“Gijlieden zult den dood niet sterven”* — hebben ze van de kansel herhaald; en de mensen namen dit aan als zuiver Bijbelse Waarheid. Het is het fundament van het spiritualisme. Het Woord van God leert nergens, dat de ziel van de mens onsterfelijk is. Onsterfelijkheid is een kenmerkende eigenschap alleen van God. 1 Timotheüs 6:16: *“Die alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont; Dewelke geen mens gezien heeft noch zien kan. Welke zij eer en eeuwige kracht. Amen.”*

Gods Woord, goed begrepen en toegepast, is een beveiliging tegen spiritualisme. Een eeuwig brandende hel, van de kansel verkondigd en de mensen voorgehouden, doet onrecht aan het goedertieren karakter Gods. Dat wijst Hem aan als de tiran in het universum. Dit alom verspreide dogma heeft duizenden geleid tot universalisme, tot ongeloof en atheïsme. Het Woord van God is duidelijk. Het is een rechte ketting der Waarheid en zal als een anker zijn voor hen, die het willen aannemen, zelfs als ze hun geliefkoosde fabels moeten op-

[122]

offeren. Het zal hen bewaren voor de vreselijke misleidingen van deze gevaarvolle tijden.

Satan heeft de geesten van de predikanten van verschillende kerken er toe gebracht dat ze zich taai vasthouden aan hun populaire dwalingen, zoals hij de Joden in hun verblindheid er toe gebracht heeft zich vast te houden aan hun offers en Christus te kruisigen. De verwerping van licht en Waarheid maakt de mensen tot slaven, onderworpen aan satans misleiding. Hoe groter het licht is dat zij verwerpen, des te groter zal de macht van misleiding en duisternis zijn, die over hen zal komen.

Mij werd getoond dat Gods waarachtig volk het zout der aarde en het licht der wereld is. God eist van hen een voortdurend opwassen in de kennis der Waarheid en in de weg der heiligmaking. Dan zullen zij aanvoelen wanneer satan zich aandient en in de kracht van Jezus zullen ze hem weerstaan. Satan zal legioenen van zijn engelen te hulp roepen om de groei van een enkele ziel tegen te staan en deze, indien mogelijk, uit de handen van Christus te rukken.

DE STRIJD OM ZIELEN

Ik zag boze engelen strijden om zielen, en engelen Gods weerstonden hen. De strijd was zwaar. Boze engelen bedierven de atmosfeer door hun vergiftigende invloed en drongen op om deze zielen, om hun gevoeligheden te verdoven. Scherp toeziende wachtten en waakten heilige engelen om satans heir terug te drijven. Maar het behoort niet tot de taak der goede engelen om de geesten der mensen tegen hun wil te beheersen. Wanneer ze zich op het terrein van de vijand begeven en geen poging doen om hem te weerstaan, dan kunnen de engelen Gods al niet veel meer doen dan het leger van satan in toom houden, opdat zij niet zullen vernietigd worden, totdat diegenen, die in gevaar zijn, verder licht wordt gegeven, om hen aan te zetten zich te weer te stellen en naar de hemel om hulp te zien. Jezus zal heilige engelen geen opdracht geven om diegenen te bevrijden, die geen poging doen zichzelf te helpen.

[123]

Wanneer satan ziet dat hij gevaar loopt een ziel te verliezen, zal hij zich tot het uiterste inspannen om die ene te behouden. En wanneer die mens zijn gevaar gaat inzien en met angst en spanning op Jezus ziet om hulp te verkrijgen, vreest satan dat hij een gevangene zal verliezen en hij roept versterkingen uit zijn engelen op om de arme ziel in te sluiten en een muur van duisternis om hem heen te vormen, opdat het licht des hemels tot hem niet zal doordringen. Maar indien hij, die in gevaar verkeert, volhardt, en in zijn hulpeloosheid zich verlaat op de verdiensten van het bloed van Christus, luistert onze Heiland naar dat vurige gebed des geloofs en zendt een versterking van die engelen, die uitmunten in kracht om hem te bevrijden.

Satan kan het niet verdragen dat op zijn machtige Tegenstander een beroep wordt gedaan, want hij vreest en beeft voor Zijn sterkte en majesteit. Bij het geluid van een vurig gebed, beeft satans gehele heir. Hij gaat door met het oproepen van legioenen boze engelen om zijn doel te bereiken. En wanneer engelen, almachtig, bekleed met de wapenrusting des hemels, de bezwijmende, vervolgde ziel te hulp komen, wijken satan en zijn heir terug, wel wetende dat de strijd voor hen verloren is. De gewillige onderdanen van satan zijn trouw, actief en houden eensgezind een doel

in het oog. En ofschoon ze elkaar haten en onder elkander strijden, zo grijpen zij nochtans elke kans aan om hun gemeenschappelijk belang te bevoordelen. Maar de grote Aanvoerder in de hemel en op aarde heeft aan satans macht grenzen gesteld.

Mijn beleven is eigenaardig geweest en jaren lang is er van mijn geest veel gevraagd. De toestand van Gods volk en mijn verbinding met het werk Gods hebben vaak op mij een drukkende last van droefheid en ontmoediging gelegd, hetgeen niet onder woorden is te brengen. Jaren lang heb ik het graf beschouwd als een zoete rustplaats. In mijn laatste visioen vroeg ik aan de mij begeleidende engel, waarom ik die verslagenheid des geestes moest ondergaan en zo vaak geplaatst werd op

[124]

satans slagveld. Ik smeekte, dat, indien ik zo nauw verbonden moest zijn met het werk der Waarheid, ik bespaard zou blijven voor die zware beproevingen. Er is kracht en sterkte bij de engelen Gods en ik smeekte om een bescherming.

Dan werd het leven van het verleden aan mijn ogen ontrold, en ik zag hoe satan op tal van manieren getracht heeft onze bruikbaarheid te vernietigen; dat hij verscheidene malen plannen had gemaakt om ons uit het werk Gods te halen; hij was op tal van manieren en door verschillende instrumenten gekomen om zijn doelstellingen te bereiken; maar door de dienst van de heilige engelen had hij de nederlaag geleden. Ik zag dat bij ons reizen van plaats tot plaats, hij vaak zijn boze engelen op ons pad had gesteld om een ongeluk te veroorzaken, dat ons het leven zou kosten; maar heilige engelen waren naar die plaats gezonden om ons te bevrijden. Tal van ongelukken hebben mijn man en mij in groot gevaar gebracht, maar het is altijd een wonder geweest zoals we bewaard gebleven zijn. Ik zag dat wij het bijzonder doel van satans aanvallen waren geweest, als gevolg van onze belangstelling voor en verbondenheid met het werk Gods. Toen ik de nauwlettende zorg zag, die God elk ogenblik aan de dag legt voor degenen, die Hem liefhebben en vrezen, werd ik opnieuw beziel met moed en vertrouwen op God, en ik voelde mij terechtgewezen voor mijn gebrek aan geloof.

Het was door een vertoon van bovennatuurlijke kracht, door de slang tot zijn medium te maken, dat satan de val van Adam en Eva in de hof van Eden veroorzaakte. Vóór het afsluiten van de tijd zal hij nog groter wonderen doen. Zo ver als zijn macht gaat, zal hij wezenlijke wonderen verrichten. In dat verband zegt de Schrift: *“Hij . . . verleidt degenen, die op de aarde wonen door de tekenen, die hem te doen gegeven zijn”* (Openbaring 13:13, 14), dus niet enkel die, welke hij voorgeeft te doen. In dit Schriftgedeelte wordt iets meer naar voren gebracht dan enkel beetnemerij. Maar er is een grens

[125]

gesteld, waarbuiten satan niet kan gaan en hier stelt hij bedrog tot zijn hulp en geeft een nabootsing van het werk, waartoe hij niet de macht bezit om dat wezenlijk te volvoeren. In het

laatste der dagen zal hij op zo'n wijze verschijnen, dat hij de mensen zal doen geloven de Christus te zijn, Die op aarde is wedergekommen. Hij zal zich inderdaad veranderen in een engel des lichts. Maar terwijl hij zich in elk opzicht op de verschijning van Christus zal toeleegen, zo ver als enkel de verschijning zal gaan, zo zullen toch enkel diegenen daardoor misleid worden, die evenals Farao, de Waarheid proberen te weerstaan.

1889, Vol. 5, blz. 698

HOOFDSTUK 25 - DE TWEE KRONEN

In het visioen, mij te Battle Creek, Michigan, op 25 oktober 1861 gegeven, werd mij deze aarde, vol duisternis en somberheid getoond. De Engel zeide: “Zie goed toe!” Toen werden mij de mensen op aarde getoond. Sommigen waren omringd door engelen Gods, anderen verkeerden in totale duisternis, omringd door boze engelen. Ik zag een arm van de hemel reiken, die een gouden scepter vast hield. Op de top van de scepter was een kroon, bezet met diamanten. Elke diamant schitterde met een heldere, tintelende, prachtige glans. Op de kroon stonden deze woorden geschreven: “Allen die mij ontvangen, zijn gelukkig, en zullen het eeuwige leven hebben.”

Onder deze kroon was een andere scepter en ook daarop was een kroon geplaatst, in welker midden juwelen, goud en zilver waren, enig licht weerkaatsende.

1862, Vol. 1, blz. 347-353

[126]

De inscriptie op die kroon luidde: “Aardse schatten. Rijkdom is macht. Allen die mij ontvangen, valt eer en roem ten deel.” Ik zag een zee van mensen voorwaarts stormen om deze kroon te bemachtigen. Zij schreeuwden en tierden. Sommigen in hun begeerte schenen beroofd te zijn van alle rede. Zij wilden elkander verdringen, duwden degenen die zwakker waren dan zij, terug en liepen anderen, die in hun haast vielen, onder de voet.

Velen grepen begerig naar de schatten binnen de kroon en hielden die stevig vast. Sommigen hadden reeds grijze haren en op hun gezichten stonden zorg en angst te lezen. Hun eigen verwanten, been van hun been en vlees van hun vlees, negeerden zij; maar als veelbetekenende blikken op hen gericht werden, hielden ze hun schatten nog steviger vast, uit vrees dat op een onbewaakt ogenblik zij iets mochten verliezen of overreed zouden worden met hen te delen. Hun begerige ogen richtten zich vaak op de aardse kroon en steeds opnieuw berekenden zij haar waarden.

Gestalten, die het toonbeeld waren van gebrek en ellende, waren onder die mensenmassa en ook zij keken vol verlangen naar die schatten hier, en wendden zich hopeloos af als de sterkeren de

zwakkeren de baas werden en terugduwden. Nochtans konden zij zich die buit niet laten ontgaan, maar met een aaneengesloten geheel van misvormden, zieken en bejaarden, probeerden ze zich een weg te banen naar die aardse kroon. Tijdens die poging stierven sommigen. Anderen waren net zo ver opgedrongen, dat ze hun hand daarnaar konden uitsteken. Velen hadden hun hand erop gelegd en vielen dan ter aarde. De grond was met dode lichamen bezaaid, maar steeds drong de mensenzee op en zij vertraptten de gevallen en dode lichamen van hun medegenoten onder hun voeten. Een ieder die de kroon bereikte, deelde in het bezit daarvan, en werd luide toegejuicht door een belangstellende groep, die zich rondom de kroon had geschaard.

[127]

SATANISCHE MISLEIDING

Een grote groep boze engelen was volop in actie. Satan was in het midden van hen, en keek met de grootste voldoening naar die massa, worstelende om de kroon. Hij scheen een bijzondere voorliefde te hebben voor hen, die er zo begerig naar streefden. Velen, die een hang hadden naar deze aardse kroon, waren belijdende christenen. Sommigen van hen schenen een weinig licht te hebben. Zij wilden begerige blikken werpen op de hemelse kroon en schenen vaak onder de indruk van haar schoonheid, nochtans hadden ze niet het ware gevoel voor haar waarde en heerlijkheid. Terwijl ze een hand traag uitstrekten naar de hemelse, grepen ze met de andere begerig naar de aardse, vast besloten die in bezit te krijgen, en in hun begerig streven naar de aardse, verloren ze de hemelse uit het oog. Zij werden in duisternis gelaten, maar in het donker tastten ze nog begerig rond om de aardse kroon te verkrijgen. Sommigen kregen een tegenzin in de massa, die zo begerig aan het zoeken was; zij schenen het gevaar, dat voor hen daarvan uitging, aan te voelen, wendden zich af en begonnen ernstig naar de hemelse kroon te streven. Op het gelaat van dezulken voltrok zich een verandering van duisternis naar licht, van somberheid naar blijmoedigheid en heilige vreugde.

Dan zag ik een groep, die zich door de menigte drong, met hun ogen intens gericht op de hemelse kroon. Terwijl zij zich in alle ernst een weg baanden door de ongeordende massa, vergezelden engelen hen en maakten ruim baan voor hen om voort te gaan. Toen zij in de nabijheid kwamen van de hemelse kroon, scheen het licht, dat daarvan af straalde, op hen en rondom hen, verdreef hun duisternis, en werd helderder en voller, tot ze een algehele verandering ondergaan schenen te hebben en met de engelen een gelijkenis vertoonden. Zij wierpen niet één hunkerende blik naar de aardse kroon. Zij, die zich de aardse als doel gesteld hadden, dreven de spot met hen en wierpen hen zwarte ballen na. Dat deed hun geen kwaad, omdat hun ogen gericht

[128]

waren op de hemelse kroon, maar zij die hun ogen afwendden en acht gaven op die bekogeling, werden daardoor getroffen. Het volgende Schriftgedeelte werd mij voorgehouden: Matthéüs 6:19-24: *“Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar*

de dieven doorgraven en stelen; maar vergadert u schatten in de hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen; maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn! Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de ene haten en de andere liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten; gij kunt niet God dienen en de Mammon.”

Dan werd hetgeen ik gezien had als volgt aan mij verklaard: De massa, die zo begerig streefde naar de aardse kroon, bestond uit diegenen, die de schatten dezer wereld liefhebben, en door hun attractie's van korte duur misleid en gestreeld worden. Sommigen, zo zag ik, die belijden volgelingen van Jezus te zijn, zijn zó begerig om de aardse schatten te verkrijgen, dat zij hun liefde voor de hemel verliezen, doen als de wereld, en door God beschouwd worden als behorende tot de wereld. Zij geven voor te streven naar een onverderfelijke kroon, een schaf in de hemel, maar hun belang en voornaamste inzet is het verkrijgen van aardse schatten. Zij, die hun schatten in deze wereld hebben, en aan hun bezit hangen, kunnen Jezus niet liefhebben. Ze zullen denken dat ze goed staan, en, hoewel ze aan hun bezit hangen met de hunkering van een vrek, kan men dit hun toch niet aan het verstand brengen en evenmin hen laten voelen, dat ze geld meer liefhebben dan het werk der Waarheid of de hemelse schat.

[129]

WARE EN VALSE RIJKDOMMEN

“Indien dan het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!” Vers 23. Er was in de belevens derzulken een moment, dat het licht, hun gegeven, niet gewaardeerd werd, en dat werd duisternis. In dat verband zei de engel: “Gijlieden kunt de schatten der aarde niet liefhebben en aanbidden, en in bezit zijn van de ware rijkdommen.” Toen de jongeling tot Jezus kwam en tot Hem zeide: *“Goede Meester, wat zal ik goeds doen opdat ik het eeuwige leven hebbe?”* Matthéüs 19:16, stelde Jezus hem voor de keuze zich van zijn bezit te scheiden en het eeuwige leven hebben, of dat te verliezen door het bezit te behouden. Zijn rijkdommen waren hem meer waard dan de hemelse schat. De voorwaarde, dat hij afstand moest doen van zijn schatten om die aan de armen te geven om een volgeling van Christus te kunnen worden en het eeuwige leven te hebben, doofde zijn verlangen; en hij ging bedroefd weg.

Zij, die mij getoond werden als hunkerend naar de aardse kroon, waren degenen, die tot alle middelen hun toevlucht nemen om bezit te verkrijgen. Zij worden als bezeten op dat punt. Al hun gedachten en energie zijn daarop gericht om maar aardse rijkdommen te verkrijgen. Zij lopen de rechten van anderen onder de voet, en verdrukken de armen en onthouden de arbeider zijn loon. Wanneer ze voordeel kunnen trekken van hen, die armer en niet zo uitgeslagen zijn als zij, en aldus ingesteld worden om hun rijkdommen te vermeerderen, zullen ze geen moment aarzelen hen te onderdrukken, al zou dat die mensen ook tot de bedelstaf brengen.

De mensen, wier haren grijs waren door de ouderdom en wier gezichten doorgroefd waren van de zorgen, maar die nochtans begerig grepen naar de schatten binnenin de kroon, waren de bejaarden, die nog slechts enkele jaren te leven hebben. Nochtans streefden ze begerig naar hun aardse schatten. Hoe dichterbij het graf kwamen, des te meer was hun begeerte daarop gericht. Voor hun eigen verwanten zorgden ze niet. De

[130]

leden van hun eigen gezinnen mochten boven hun krachten zwoegen om waf geld over te sparen. Zij gebruikten dat niet tot welzijn van anderen of voor zichzelf. Voor hen was het voldoende te weten, dat ze het bezaten. Wanneer hun plicht om in de nooddrift der armen te voorzien, en Gods werk te ondersteunen, hun wordt voorgehouden, zetten ze een armzalig gezicht. Ze wilden met blijdschap de gave van het eeuwige leven aannemen, maar dat moet hun vooral niets kosten. De voorwaarden zijn te zwaar. Maar Abraham wilde zijn enige zoon niet achter houden. In gehoorzaamheid aan God kon hij van dit kind der belofte gemakkelijker afstand doen, dan velen afstand kunnen doen van hun aardse bezittingen.

Het deed pijnlijk aan naar diegenen te zien, die hadden moeten opwassen voor de heerlijkheid, en elke dag meer bereid hadden moeten zijn voor de onsterfelijkheid, nu al hun krachten inspannend om hun aardse schatten vast te houden. De zulken, zo zag ik, konden van de hemelse schat niet het minste besef hebben. Hun sterke hang naar het aardse noodzaakt hen, dat hun werken laten zien, dat zij de hemelse erfenis niet voldoende waarderen om daarvoor een offer te brengen. De “jongeling” legde een gewilligheid aan de dag om de geboden te houden, nochtans zeide de Here hem, dat hem één ding ontbrak. Zijn verlangen ging uit naar het eeuwige leven, maar zijn liefde ging meer uit naar zijn aardse bezit. Velen bedriegen zichzelf. Zij hebben niet naar de Waarheid gezocht als naar verborgen schatten. Hun krachten zijn niet gericht op het beste. Hun geest, die verlicht had kunnen zijn, door het licht des hemels, is bezwaard en vol zorg. *“De zorgvuldigheden dezer wereld, en de verleidingen des rijkdoms en de begeerlijkheden omtrent de andere dingen, inkomende, verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar.”* Markus 4:19. “De zulken”, zei de engel, “staan zonder enig excuus.” ik zag dat het licht bij hen afnam. Zij hadden geen verlangen om de plechtige, belangrijke waarheden voor deze tijd te verstaan, en dachten dat ze best af waren

[131]

zonder de kennis daarvan. Hun licht ging uit en zij tastten rond in het duister.

HANDLANGERS VAN SATAN

De menigte van mismaakten en ziekelijken, die zich verdrong naar de aardse kroon, bestaat uit degenen, wier belangen en schatten in de wereld zijn. Hoewel zij aan alle kanten teleurstellingen ervaren, willen ze hun affecties niet op de hemel richten, noch zich daar een schat en een tehuis verwerven. Zij falen in het aardse, nochtans omdat ze er naar streven, verliezen ze het hemelse.

Niettegenstaande teleurstelling, een ongelukkig leven en dood van hen, die zich aardse rijkdommen geheel als doelwit stellen, volgen anderen dezelfde weg. Als verdwaasden ijlen ze voort, zonder oog te hebben voor het ellendige einde diergenen, wier voorbeeld zij volgen.

Zij, die de kroon bereiken, en er een deel van krijgen, en worden toegejuicht, zijn degenen, die verkrijgen wat hun gehele levensdoel is — rijkdommen. Zij ontvangen die eer, die de wereld bewijst aan hen, die rijk zijn. Zij hebben invloed in de wereld. Satan en zijn boze engelen zijn voldaan. Ze weten dat dezulken hun zeker eigendom zijn, dat terwijl zij in opstand tegen God leven, zij satans machtige handlangers zijn.

Zij, die een walging kregen van de menigte, die schreeuwden naar het aardse bezit, zijn degenen, die op het einde gelet hebben van allen, die streven naar aardse rijkdommen. Zij zien dat deze mensen nooit tevreden, maar altijd ongelukkig zijn, en dat alarmeert hen en zij scheiden zich af van die ongelukkige massa en zoeken naar de ware, duurzame rijkdommen.

Zij, die zich door de massa een weg banen naar de hemelse kroon, bijgestaan door heilige engelen, werden mij getoond als Gods getrouw volk. Engelen leiden hen voort en ze zijn met ijver bezielde om de hemelse schat in bezit te krijgen.

De zwarte ballen, die de heiligen naar het hoofd werden geslingerd, waren de schandelijke leugens, rondverteld aangaande Gods volk door degenen, die

[132]

leugen doen en liefhebben. Wij moeten ons nauwgezet in acht nemen om een smetteloos leven te leiden en ons hoeden voor alle schijn des kwaads, en dan is het onze plicht krachtig voorwaarts te gaan en ons niets aan te trekken van de schandelijke leugens van de goddelozen. Terwijl de ogen van de rechtvaardigen gericht zijn op de onbetaalbare, hemelse schat, zullen ze Christus meer en meer gelijkvormig worden, en zo zullen zij veranderd worden, voorbereid om het onverderfelijke aan te doen.

HOOFDSTUK 26 - DE TOEKOMST

Bij de verheerlijking werd Jezus door Zijn Vader verheerlijkt. We horen Hem zeggen: *“Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt.”* Johannes 13:31. Aldus vóór Hij verraden en gekruisigd werd, werd Hij gesterkt voor Zijn laatste vreselijke lijdensperiode. Wanneer de leden van Christus’ lichaam de periode van hun laatste strijd, ‘de tijd van, Jacobs benauwdheid’ naderen, zullen zij in Christus opwassen en bovenmate Zijn geest deelachtig worden. Wanneer de derde boodschap aanzwelt tot een luide roep, en de afsluiting van het werk gepaard zal gaan met grote kracht en heerlijkheid, zal het getrouwe volk Gods deel hebben aan die heerlijkheid. Het is de spade regen, die hen met nieuw leven bezielt en versterkt om de tijd

der benauwdheid door te komen. Hun gezichten zullen stralen met de heerlijkheid van dat licht, dat de derde engel vergezelt.

Ik zag dat God op een wonderlijke wijze Zijn volk in deze tijd van benauwdheid zal bewaren. Zoals Jezus Zijn ziel in doodsangst uitstortte in de hof, zo zullen zij vol ziele smart dag en nacht roepen om verlossing.

1862, Vol. 1, blz. 353, 354

[133]

Het decreet zal uitgaan, dat ze de Sabbat van het vierde gebod moeten veronachtzamen en de eerste dag moeten vieren of anders hun leven moeten verliezen; maar het bevel om hun voeten op de Sabbat des Heeren te plaatsen en een instelling van het pausdom te eren, zullen ze niet gehoorzamen. Het heirleger van Satan en goddeloze mensen omringen hen en vermaken zich met hun angst, omdat er geen weg ter ontkoming schijnt te zijn. Maar temidden van hun luidruchtig plezier en triomf wordt het dreunend geratel van een zwaar onweer slag op slag gehoord. De hemelen zijn inktzwart geworden en worden enkel verlicht door felle schichten en de verschrikkelijke grootheid des hemels, wanneer God Zijn stem verheft vanuit Zijn heilige woonstede.

De fundamenteën der aarde beven; gebouwen wankelen, en storten ineen met een vreselijk gekraak. De zee kookt razend en de gehele aarde is in een vreselijke beweging. De rechtvaardigen zijn uit hun gevangenschap verlost, en in een zoet, plechtig gefluister gaan de woorden van mond tot mond: “We zijn verlost. Het is de stem van God.” Met plechtige verbazing luisteren ze naar de woorden der stem. De goddelozen horen, maar verstaan de woorden van de stem Gods niet. Zij vrezen en beven, terwijl de heiligen zich verheugen. Satan en zijn engelen en de goddeloze mensen, die gejuicht hadden dat Gods volk in hun macht was, zodat zij ze van de aarde zouden kunnen wegvagen, aanschouwen de heerlijkheid, die verleend wordt aan hen, die de heilige wet van God eer hebben bewezen. Zij zien hoe de gezichten van de rechtvaardigen verhelderen en het beeld van Jezus weerkaatsen. Zij, die zo begerig waren om de heiligen te vernietigen, kunnen de heerlijkheid, die op de verlostten rust, niet verdragen, en zij vallen als doden ter aarde. Satan en de boze engelen ontvluchten de aanwezigheid van de verheerlijkte engelen. Hun macht om hen te kwellen, is voor goed voorbij.

[134]

HOOFDSTUK 27 - OUDERS EN KINDEREN

Mij is getoond dat wanneer ouders, die in de vreze Gods staan, hun kinderen streng opvoeden, zij hun geaardheid en temperament moeten nagaan, en proberen te voorzien in wat hun ontbreekt. Sommige ouders waken met de meeste zorg over de tijdelijke behoeften van hun kinderen; als ze ziek zijn, geven ze hun een vriendelijke, goede verpleging, en dan denken zij dat

ze hun plicht gedaan hebben. Hier begaan ze een fout. Hun taak is dan pas begonnen. Er moet gezorgd worden voor wat aan de geest ontbreekt. Het vereist bekwaamheid juist die geneesmiddelen te geven, die een gewonde geest helen.

Kinderen hebben hun moeilijkheden, wat aanleg betreft, net zo ernstig als oudere mensen. Ouders zelfven hebben niet altijd hetzelfde humeur. Hun geest is vaak bedrukt. Ze werken onder verkeerde zienswijzen en gevoelens. Satan kwelt hen en zij geven toe aan zijn verleidingen. Ze spreken op boze toon, op een manier, die de kinderen boos maakt, en zijn soms veeleisend en humeurig. De arme kinderen nemen die geest over, en de ouders zijn niet in staat hen te helpen, want zijzelfven zijn juist de oorzaak van de narigheid. Het schijnt soms of alles verkeerd gaat. Er ontstaat een wrevelige sfeer, en allen maken een nare, ongelukkige tijd mee. De ouders geven de schuld aan hun arme kinderen en vinden ze erg ongehoorzaam en ongezeglijk, de vervelendste kinderen in de wereld, terwijl de oorzaak van dat geharrewar bij hen ligt.

Sommige ouders verwekken heel wat stormen door hun gebrek aan zelfbeheersing. In plaats van de kinderen vriendelijk te vragen dit of dat te doen, bevelen ze hen op een ruwe toon en tegelijkertijd komt er een verwijt van hun lippen, dat de kinderen niet hebben verdiend. Ouders, deze gevolgde handelwijze ten opzichte van uw kinderen, vernietigt hun opgewektheid en ambitie.

1863, Vol. 1, blz. 384-389

[135]

Zij doen wat gij beveelt, niet uit liefde, maar omdat zij niet anders durven. Hun hart is er niet bij. Hef is een zware taak inplaats van een genoeg, en dit draagt er toe bij, dat ze vaak uw aanwijzingen vergeten uit te voeren, hetgeen u nog bozer maakt, terwijl het voor de kinderen nog erger wordt. Het vitten begint opnieuw, hun slecht gedrag wordt hun in de somberste kleuren geschilderd, totdat ze ontmoedigd worden, en ze niet meer weten of ze nu goed of kwaad doen. Een geest van “'t kan me niet schelen” gaat hen bezielen en ze gaan hun plezier en genoegens buitenshuis zoeken, buiten hun ouders om, omdat ze die thuis niet vinden. Ze krijgen omgang met de straatkinderen en zijn weldra net zo verdorven als de ergsten.

WAT OUDERS KUNNEN DOEN

Op wie rust die grote zonde? Wanneer het thuis gezellig was gemaakt, wanneer de ouders hun kinderen toegenegenheid hadden betoond en hun vriendelijk een taak hadden opgedragen, en hen vol liefde hadden geleerd hoe aan hun wensen te voldoen, zouden ze een gewillige snaar in hun harten hebben beroerd en er zouden gewillige voeten, en handen, en harten geweest zijn om hen direct te gehoorzamen. Door zelfbeheersing, en vriendelijke woorden, en de kinderen te prijzen wanneer ze proberen hun best te doen, kunnen de ouders hun pogingen aanmoedigen, hen gelukkig maken, en in de gezinskring een sfeer van blijdschap doen ontstaan, die alle donkere schaduwen zal verjagen en een zonnige atmosfeer in huis zal scheppen.

Ouders verontschuldigen soms hun eigen verkeerde handelwijze, omdat ze zich niet zo goed gevoelen. Ze zijn nerveus en denken dat ze niet geduldig en kalm kunnen zijn en zich vriendelijk kunnen uiten. Hierin bedriegen zij zichzelf en behagen Satan, die juicht, dat de genade Gods door hen niet als voldoende wordt beschouwd om natuurlijke gebreken te overwinnen. Zij kunnen en moeten te allen tijde zelfbeheersing toepassen. God eist dit van hen. Zij moeten beseffen, dat wanneer

[136]

ze toegeven aan ongeduld en wrevel, ze anderen doen lijden. Degenen in hun omgeving worden door de geest, die ze openbaren, beïnvloed, en wanneer die op hun beurt diezelfde geest gaan uitdragen, wordt het kwaad nog groter en alles gaat verkeerd.

Ouders, wanneer gij u zo ontstemd voelt, moet gij niet zo'n grote zonde doen door het gehele gezin met deze gevaarlijke overgevoeligheid te vergiftigen. In zulke tijden moet ge een dubbele wacht over uzelf plaatsen en u in uw hart voornemen, met uw lippen geen kwaad te doen en enkel prettige, opwekkende woorden te bezigen. Zegt tot uzelf: "Ik wil het geluk van mijn kinderen niet bederven door een wrevelig woord." Wanneer gij uzelf zo beheerst, zult gij sterker worden. Uw zenuwen zullen niet zo gevoelig zijn. Gij zult gesterkt worden door de rechte beginselen. Het besef, dat gij u trouw van uw plicht kwijt, zal u kracht geven. Engelen en God hebben een welbehagen in uw pogingen en helpen u.

Wanneer gij u zo gejaagd voelt denkt gij maar al te vaak dat dit aan uw kinderen ligt en gij geeft ze een standje, terwijl ze dat niet verdienen. Een ander maal zullen ze dezelfde dingen doen en dan is er geen vuiltje aan de lucht. Kinderen merken dat heel goed op en voelen die onregelmatigheden en zij zijn niet altijd hetzelfde. Soms zijn ze enigszins in staat die veranderlijke gemoedsstemmingen te verdragen en op andere tijden zijn ze zenuwachtig en ontstemd en worden kregelig wanneer ze berispt worden. Hun geest komt daartegen in opstand. Ouders willen dat hun geestestoestand door de vingers wordt gezien, maar zij zien niet altijd de noodzakelijkheid om wanneer zich bij hun arme kinderen datzelfde voordoet, daaraan tegemoet te komen. Zij verontschuldigen in zichzelf datgene wat, indien dat voorkomt bij hun kinderen, die niet hun jaren van ervaring en tucht hebben, zij ten eerste zouden laken.

Sommige ouders zijn zenuwachtig van aard en wanneer ze vermoeid zijn van het werk en onder zorgen gebukt gaan, houden ze zich niet kalm, maar openbaren aan hen, die hun 't liefste op aarde moeten zijn, een

[137]

korzeligheid en gebrek aan lijdzaamheid, dat God mishaaft en een somberheid over het gezin brengt. Kinderen in hun moeilijkheden moeten vaak gekalmeerd worden door een teder medeleven. Wederzijdse vriendelijkheid en verdraagzaamheid zullen van het huis een paradijs maken en heilige engelen zullen in de gezinskring worden aangetrokken.

De moeder kan en moet veel doen om haar zenuwen en geest in bedwang te houden, wanneer ze zich gedeprimeerd voelt; zelfs wanneer ze ziek is, kan ze, wanneer ze zich daar maar op toelegt, prettig en opgewekt zijn, en dan kan ze meer drukte verdragen, dan ze ooit gedacht had. Zij moet er voor zorgen, dat de kinderen niet van al haar kwalen te lijden hebben en dat hun jonge, gevoelige geest niet beroerd wordt door haar neerslachtigheid, waardoor ze gaan voelen dat het huis een graf is en moeders kamer de akeligste plaats ter wereld. De geest en de zenuwen krijgen veerkracht en sterkte door de oefening van de wil. De kracht van de wil zal in vele gevallen een probaat middel blijken te zijn om de zenuwen te kalmeren.

EEN KRITIEKE TIJD VOOR KINDEREN

Laten de kinderen u niet zien met een betrokken gezicht. Wanneer ze voor de verleiding bezweken zijn en daarna hun fout inzien en er berouw over hebben, vergeef ze dan zó algeheel als gij hoopt vergiffenis te ontvangen van uw Vader in de hemel. Onderricht hen op vriendelijke wijze en bindt ze op uw hart. Het is een kritieke tijd voor de kinderen. Ze zullen bloot staan aan invloeden, om hen van u los te maken, welke gij moet tegengaan. Leer ze om u in hun vertrouwen te nemen. Laat ze in uw oor fluisteren hun moeilijkheden en vreugden. Door dit aan te moedigen, zult gij hen voor menige strik bewaren, die satan gelegd heeft voor hun onervaren voeten. Behandel uw kinderen niet enkel met strengheid, uw eigen jeugd vergetend en eveneens vergetend dat ze nog maar kinderen zijn. Verwacht niet van hen dat ze volmaakt zijn, of dat gij ze in hun doen in-

[138]

eens tot mannen en vrouwen kunt maken. Door zó te doen, zult ge de deur sluiten, waardoor gij anders toegang tot hen zoudt verkregen hebben en zult hen een deur doen openen voor nadelige invloeden, voor anderen om hun jonge geesten te vergiften, vóór gij hun gevaar gaat inzien.

Satan en zijn heir zullen krachtige pogingen doen om de geest der kinderen onder hun invloed te brengen, en zij moeten met openhartigheid, christelijke tederheid en liefde behandeld worden. Dit zal maken dat gij op hen een sterke invloed krijgt en zij zullen aanvoelen dat ze in u een onbepert vertrouwen kunnen stellen. Breng om uw kinderen die prettige huiselijke sfeer alsook de geneugten van uw gezelschap. Wanneer ge dit doet, zullen ze niet zo verlangen naar de omgang met jeugdige lotgenoten. Satan werkt door deze en zet hen aan om elkanders geest te beïnvloeden en te verderven. Dit is de succesvolste wijze, waarop hij kan werken. Jongere mensen oefenen een sterke invloed op elkaar uit. Hun conversatie is niet altijd wel gekozen en hoogstaand. Boze dingen worden in het oor gefluisterd, die, wanneer ze niet krachtig worden weerstaan, een plaats vinden in het hart, daar wortel schieten en ontkiemen om vrucht voort te brengen en goede manieren te bederven. Uit hoofde van al het kwaad, dat nu in de wereld is, en de beperking, die de kinderen moet worden opgelegd, moeten de ouders de zorgen verdubbelen om de kinderen op hun hart te binden en hen te tonen, dat ze bovenal hun geluk op het oog hebben.

VERSTANDIGE OUDERS

Ouders moeten hun kinderjaren niet vergeten, hoe zij hunkerden naar sympathie en liefde, en hoe ongelukkig ze zich voelden wanneer ze streng berispt en wrevelig beknord werden. Zij moeten weer jong worden in hun gevoelens en hun begrip voegen naar de kinderen om hun wensen te begrijpen. Nochtans zullen ze met beslistheid, gemengd met liefde, gehoorzaamheid eisen van

[139]

hun kinderen. Het woord van de ouders moet als vanzelfsprekend gehoorzaamd worden.

Engelen Gods waken over de kinderen met de grootste belangstelling om te zien welk karakter zij ontwikkelen. Indien Christus met ons zou handelen, zoals wij vaak met elkander en met onze kinderen handelen, zouden we de grootste ontmoediging ten prooi worden. Ik zag dat Jezus onze zwakheden kent en dat Hij ons beleven in alle dingen heeft gedeeld met uitzondering van de zonde; daarom heeft Hij ons een pad bereid, dat geschikt is voor onze kracht en capaciteit en, evenals Jacob, is Hij in kalm tempo voortgegaan en zó, dat ook de kinderen mee konden komen, opdat Hij ons kon ondersteunen door de vertroosting van Zijn gezelschap, en voortdurend voor ons een gids kon zijn. Hij veracht, noch verwaarloost de kinderen der kudde, en laat ze ook niet achter. Hij heeft ons niet gevraagd om voorwaarts te gaan om hen achter te laten. Hij is niet zo haastig voortgetrokken om ons met onze kinderen achter te laten. O neen; maar Hij heeft het pad geëffend voor het leven, zelfs voor de kinderen. En van de ouders wordt in Zijn naam geëist, hen langs de smalle weg te leiden. God heeft ons een weg gewezen, die geschikt is voor de kracht en de capaciteit der kinderen.

Het zal lonen om in uw omgang met uw kinderen toegenegenheid te manifesteren. Stoot hen niet af door gebrek aan medeleven in hun kinderlijke vermaken, vreugden en zorgen. En zet nooit een knorrig gezicht of laat nooit een hard woord aan uw lippen ontsnappen. God schrijft al die woorden op in Zijn gedenkboek. Ruwe woorden verbitteren het humeur en verwonden de harten der kinderen en in sommige gevallen zijn die wonden moeilijk te genezen. Voor de geringste onrechtvaardigheid zijn kinderen gevoelig, sommigen worden daaronder ontmoedigd en op 't laatst geven ze niets meer om die luide, boze, bevelende stem en trekken er zich niets van aan wanneer met straf wordt gedreigd. Opstand wordt te vaak in de harten der kinderen opgewekt door de verkeerde tucht van de ouders, terwijl,

[140]

wanneer een andere weg gevolgd was, de kinderen een goed en harmonisch karakter zouden ontwikkeld hebben. Een moeder, die zichzelf niet volmaakt beheerst, is niet geschikt om haar kinderen leiding te geven.

Overwin uw geaardheid om zo veeleisend te zijn ten opzichte van uw zoon, want anders zal te veelvuldige berisping voor hem uw tegenwoordigheid onaangenaam en uw raadgevingen vervelend maken. Bind hem op uw hart, niet door dwaze toegevendheid, maar door de zilveren koorden der liefde. Gij kunt standvastig zijn en nochtans vriendelijk. Christus moet uw Helper zijn. Liefde zal het middel zijn om andere harten aan het uwe te hechten en uw invloed kan hen de goede en rechte weg doen bewandelen.

Ik heb u gewaarschuwd tegen een gispende geest en ik wil u nogmaals tegen die fout waarschuwen. Christus berispte soms met gestrengheid en in sommige gevallen kan dat ook voor ons noodzakelijk zijn, maar we moeten wel in ogenschouw nemen, dat, terwijl Christus de juiste toestanden kende van hen, die Hij berispte, alsook hoeveel ze daarin konden verdragen en wat nodig was om hun verkeerdheden te verbeteren, Hij ook precies wist hoe met de dwalenden deernis te hebben, de ongelukkigen te troosten en de zwakken te bemoedigen. Hij wist precies hoe zielen voor moedeloosheid te bewaren en hen met hoop te bezielen, omdat Hij bekend was met de juiste motieven en bijzondere moeilijkheden van elke ziel. Hij kon geen fout maken.
1876, Vol.4, blz. 66

[141]

HOOFDSTUK 28 - GEVAREN VOOR JONGE MENSEN

Op 6 juni 1863 werden mij enige gevaren voor jonge mensen getoond. Satan beheerst de geest van de jonge mensen en leidt hun onervaren voeten op dwaalwegen. Ze zijn niet op de hoogte van zijn listen en in deze gevaarlijke tijden moeten ouders waakzaam zijn en met volharding en vlijt bezig zijn om de eerste aanval van de vijand te verijdelen. Zij moeten hun kinderen onderrichten wanneer ze uitgaan en wanneer ze thuis komen, wanneer ze opstaan en wanneer ze naar bed gaan, regel op regel en gebod op gebod gevende, hier een weinig en daar een weinig.

Het werk van de moeder begint bij het kleine kind. Zij moet de wil en de aard van het kind de baas blijven, het tot onderwerping brengen en leren gehoorzamen. Wordt het kind ouder, laat dan de hand toch niet verslappen. Elke moeder moet er de tijd van af nemen om eens met haar kinderen te praten, hun fouten te verbeteren en hun geduldig de rechte weg te leren. Christelijke ouders moeten beseffen, dat zij hun kinderen onderrichten en opkweken om kinderen Gods te worden. Het gehele godsdienstige beleven der kinderen wordt beïnvloed door onderricht en karaktervorming reeds tijdens hun kindsheid. Wanneer hun dan niet wordt bijgebracht om de wil te onderwerpen en te gehoorzamen aan de wil der ouders, wordt het een moeilijke taak om hun dat in de latere jaren te leren. Wat een zware worsteling, wat een strijd, om die wil, die nooit tot onderwerping werd gebracht, aan de eisen Gods te doen gehoorzamen! Ouders, die dit

belangrijkste werk verzuimen, begaan een grove fout en zondigen tegen hun arme kinderen en tegen God.

Kinderen, die onder strenge tucht staan, zullen zich soms ontevreden gevoelen. Ze worden ongeduldig, wanneer de teugels strak gehouden worden, zij willen hun
1863, Vol.1, blz. 390-405

[142]

eigen gang gaan en gaan en komen naar het hun gelieft. Vooral zo op de leeftijd van tien tot achttien, zullen ze vaak het gevoel hebben, dat er geen kwaad in zit naar een of ander feestje te gaan of omgang te hebben met jonge kennissen; nochtans kunnen hun ervaren ouders daarin gevaar zien. Zij zijn bekend met de bijzondere geaardheden hunner kinderen en weten welke invloed daarvan op hun geest uitgaat, en met het oog op hun zaligheid houden zij hen terug van deze opwindende amusements.

Wanneer deze kinderen voor zichzelf het besluit nemen om de genoegens der wereld vaarwel te zeggen, wat een zware last wordt er dan weggenomen van de harten van trouwe, zorgende ouders! Nochtans moet zelfs dan het werk der ouders niet ophouden. Het moet de kinderen niet toegestaan worden hun eigen gang te gaan en altijd eigen wil te volgen. Ze zijn pas begonnen om met alle ernst te strijden tegen zonde, hovaardij, naijver, jaloersheid, haat en al de boosheden van het natuurlijke hart. En ouders moeten waakzaam zijn en hun kinderen raad geven, voor hen beslissen en hen laten zien, dat, wanneer ze hun ouders niet blijmoedig gehoorzaam zijn, zij ook God niet gehoorzaam kunnen dienen, en het voor hen onmogelijk is, christenen te zijn.

Ouders moeten hun kinderen bemoedigen in hen hun vertrouwen te stellen en op hen hun hartsbezwaren, hun kleine dagelijkse zorgen en moeilijkheden af te wentelen. Zo kunnen de ouders leren met hun kinderen mee te leven en kunnen met en voor hen bidden, of God hen wil beschermen en leiden. Zij moeten hen wijzen op hun nooit falende Vriend en Raadgever, Die mededogen zal hebben met hun zwakheden, Die in alle dingen verzocht is geweest, gelijk wij, doch zonder zonde.

Satan verleidt de kinderen om zich terughoudend te betonen tegenover hun ouders en hun vertrouwen te stellen op jeugdige vrienden, die hen niet kunnen helpen en slechte raad zullen geven. Jongens en meisjes komen bij elkaar, keuvelen, lachen en maken gekheid, en verdrijven door hun dwaas gepraat Christus uit hun hart en

[143]

engelen uit hun omgeving. IJdele gesprekken over de daden van anderen, beuzelpraat over een of andere jonge man of meisje doen edele, gewijde gedachten en gevoelens verschrompelen en bannen heilige verlangens uit het hart, waardoor een verkillung ontstaat voor de liefde Gods en Zijn Waarheid.

Kinderen zouden voor heel wat ondeugden gespaard blijven, wanneer ze tegenover hun ouders wat vertrouwelijker waren. Ouders moeten hun kinderen aanmoedigen, vrij en open tegenover hen te staan, met hun moeilijkheden tot hen te komen, en wanneer ze met iets geen raad weten, dat aan hen voor te leggen en hun advies te vragen. Wie zijn beter in staat al hun gevaren te onderkennen dan godvruchtige ouders? Wie verstaan beter de bijzondere neigingen van hun eigen kinderen dan zij? De moeder, die van de kindsheid af gezien heeft hoe de geest zich ontwikkelde en derhalve met de natuurlijke geaardheid terdege op de hoogte is, kan de kinderen het best van raad dienen. Wie kan zo goed vertellen op welke karaktertrekken gelet moet worden, dan de moeder, met behulp van de vader?

Kinderen, die christenen zijn, zullen de liefde en de goedkeuring van hun Godvrezende ouders stellen boven alle aardse zegeningen. Zij zullen hun ouders liefhebben en eren. Eén van de voornaamste dingen in hun leven moet zijn, hoe zij hun ouders gelukkig kunnen maken. In deze opstandige tijd hebben kinderen, die niet goed onderricht zijn en niet aan tucht zijn gewend, maar weinig gevoel voor hun verplichtingen tegenover hun ouders. Hei is maar al te vaak het geval, dat, hoe meer de ouders voor hen doen, des te ondankbaarder ze zijn, en des te minder zij hen respecteren. Kinderen, die verwend en vertroeteld zijn, verwachten dat dit zo door gaat, en gaan hun verwachtingen niet in vervulling, dan zijn ze teleurgesteld en ontmoedigd. Diezelfde geaardheid zal hun het gehele leven bijblijven; ze zullen zich hulpeloos voelen, bij anderen aankloppen om hulp en verwachten dat ze dan van alle kanten geholpen worden. En wanneer ze dan tegenstand ontmoeten, dan denken ze, zelfs wan-

[144]

neer ze volwassen man of vrouw zijn, dat ze slecht behandeld worden; en zo gaan ze altijd moeizaam door het leven, nauwelijks in staat hun eigen last te dragen, altijd mopperend en klagend dat alles hun tegenloopt.

VERWENDE KINDEREN

Ouders met een verkeerd begrip leren hun kinderen lessen, die op de duur verderfelijk voor hen zijn en zij planten ook doornen voor hun eigen voeten. Ze denken dat, door aan de wensen van hun kinderen tegemoet te komen en ze hun eigen zin te laten doen, ze hun liefde kunnen winnen. Wat een dwaling! Kinderen, die zo verwend worden, groeien op ongebreideld in hun verlangens, onbuigzaam in hun aard, zelfzuchtig, veeleisend, en laatdunkend, een vloek voor zichzelf en voor hun omgeving. In grote mate hebben ouders het toekomstige geluk van hun kinderen in hun eigen handen. Op hen rust de belangrijke taak om het karakter dezer kinderen te vormen. De lessen, die ze in hun kindsheid ontvangen, zullen hun het gehele leven bijblijven. Ouders strooien het zaad, dat zal ontkiemen en vrucht dragen ten goede of ten kwade. Zij kunnen hun zonen en dochters klaarmaken voor het geluk of voor de ellende.

Men moet kinderen reeds heel vroeg leren om nuttig te zijn, om zichzelf en anderen te helpen. Vele dochters van deze tijd kunnen, zonder enige gewetenskwelling, haar moeders zien

zwoegen, koken, wassen, of strijken, terwijl zij in de huiskamer een romannetje zitten te lezen, of met een naai-, haak of borduurwerkje bezig zijn. Hun harten zijn net zo ongevoelig als een steen.

Maar waar vindt dit kwaad zijn oorsprong? Wie zijn in dit opzicht het meeste te laken? De arme, misleide ouders. Ze hebben niet gedacht aan hetgeen in de toekomst voor hun kinderen juist goed is, en in hun dwaze toegevendheid, hebben ze de kinderen alles uit de hand genomen, of die werkjes laten doen, die in het gezin van weinig waarde zijn en die geen eisen stellen aan de geest of de spieren en dan verontschuldigen ze hun trage dochters nog, omdat ze zo zwak zijn. Wat heeft

[145]

hen zo zwak gemaakt? In vele gevallen is het de verkeerde handelwijze van de ouders geweest. Een juiste bezigheid in huis zou geest en lichaam ten goede komen. Maar door foutieve gedachten wordt dit de kinderen onthouden en voor het werk staan hun handen verkeerd. Werken vinden ze onaangenaam en strookt niet met hun voorkomen. Men beschouwt dat als helemaal niet welgemanierd, ja, borden wassen, strijken of aan de wastobbe staan, vindt men ruw werk. Op deze wijze worden kinderen in deze ongelukkige tijd opgevoed.

Gods volk moet door hogere beginselen beheerst worden dan wereldse mensen, die al hun doen en laten naar de heersende mode richten. Godvrezende ouders moeten hun kinderen opvoeden tot een nuttig leven. Zij moeten niet toelaten dat hun opvoedingsbeginselen besmet worden door de overdreven begrippen, welke in deze tijd overheersen, dat zij met die gewoonten moeten meedoen en geleid worden door de zienswijzen van wereldse mensen. Ze moeten niet toelaten dat hun kinderen hun eigen vrienden zoeken. Leer hen, dat het uw plicht is, die voor hen te kiezen. Leer hen, dat ze de lasten mee helpen dragen als ze nog jong zijn.

Wanneer uw kinderen niet gewend zijn om te werken, zullen ze gauw vermoeid worden. Ze zullen gaan klagen over pijn in de zij, pijn in de schouders en vermoeide ledematen en gij zult, uit sympathie, gevaar lopen, eerder het werk zelf op te knappen, dan hen te laten lijden. Laat de last op de kinderen eerst wat licht zijn, dan elke dag wat zwaarder, totdat ze een tamelijk werk kunnen verzetten, zonder moe te worden. Niets doen is bij kinderen de grootste oorzaak van pijn in de zij en in de schouders.

Er is in deze tijd een klasse jonge dames, die letterlijk tot niets nut zijn, enkel goed om te ademen, te eten, te praten, nonsens te verkopen, terwijl ze met een haak of borduurwerkje bezig zijn. Maar slechts weinigen onder de jonge mensen tonen een goed oordeel en gezond verstand. Ze leiden het leven van een vlinder, zonder een vast doel in het oog te houden. Wanneer dergelijke

[146]

wereldse mensen bij elkander zijn, hoort men enkel onbenullige opmerkingen over kleding, of op ander frivool gebied en dan zitten ze te lachen over hun eigen opmerkingen, die ze zelf als zeer ter plaatse beschouwen. Dit wordt vaak gedaan in tegenwoordigheid van oudere mensen, die zich enkel bedroefd kunnen voelen over zoveel gebrek aan eerbied voor hun jaren. Deze jonge mensen schijnen alle zin voor beschaafdheid en goede manieren verloren te hebben. Nochtans door de wijze, waarop ze zijn opgevoed, gaan ze dit beschouwen als de hoogste graad van voornaamheid.

Deze geest is als een besmettelijke ziekte. Gods volk moet zelf bepalen met wie hun kinderen zullen omgaan, en ze moeten geleerd worden om het gezelschap van ijdele wereldse mensen te schuwen. Moeders moeten haar dochters meenemen in de keuken om ze daar met alle geduld te onderrichten. Op de duur zal haar gestel zich beter gaan lenen voor zulke arbeid, haar spieren zullen steviger en krachtiger worden en haar overdenkingen zullen aan het einde van de dag gezonder en verhevener zijn. Ze mogen dan vermoeid zijn, maar hoe zoet is de rust na gedane arbeid. Slaap, dat beste geneesmiddel der natuur, werkt versterkend op het vermoeide lichaam en maakt het gereed voor de plichten van de volgende dag. Maakt uw kinderen niet wijs, dat het niets uitmaakt of ze wel of niet werken. Leert hen, dat hun hulp nodig is, dat hun tijd kostbaar is, en dat gij rekt op hun arbeid.

DE ZONDE DER LUIHEID

Mij is getoond, dat veel zonde het resultaat is van ledigheid. Bezige handen en geesten vinden geen tijd om acht te slaan op elke verzoeking van de vijand, maar lege handen en hersenen zijn altijd klaar om satan toe te laten. Wanneer de geest niet op de juiste wijze wordt beziggehouden, dan dwaalt hij af naar ongepaste dingen. Ouders moeten hun kinderen leren dat ledigheid zonde is. Ik werd verwezen naar Ezechiël 16: 49: “*Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom: hoogmoed, zat-*

[147]

heid van brood en stille gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddriftigen niet.”

Kinderen moeten aanvoelen, dat zij de schuldenaren zijn van hun ouders, die over hen gewaakt hebben in hun kindsheid en verpleegd tijdens hun ziekte. Ze moeten goed bedenken, dat om hunnentwille hun ouders veel angst hebben doorstaan. Vooral gewetensvolle, godvruchtige ouders hebben het grote belang ingezien, dat hun kinderen de rechte weg zouden gaan. Zagen ze fouten bij hun kinderen, hoe bedrukt was dan hun hart. Indien de kinderen, welke die hartepijn veroorzaken, het effect van hun handelwijze konden zien, dan zouden ze zeker berouw hebben. Indien zij de tranen hunner moeder konden zien en haar gebeden tot God om hunnentwille horen, wanneer zij haar onderdrukt snikken konden vernemen, dan zou dat hun harten

verzachten en zouden zij haastig hun fouten belijden en om vergeving vragen. Er valt een werk te doen voor jong en oud. Ouders moeten zich er beter op toeleggen, om hun plicht te doen tegenover hun kinderen. Sommige ouders begrijpen hun kinderen niet en kennen hun aard niet door en door. Er is zo vaak een grote afstand tussen ouders en kinderen. Indien de ouders de gevoelens van hun kinderen beter wilden benaderen, en er uit wilden halen wat er in hun hart is, zou dat een welverdiende invloed op hen uitoefenen.

BEKERING DER KINDEREN

Ouders moeten de aangelegenheid ten opzichte der zielen, aan hun zorgen toevertrouwd, trouw ter harte nemen. Zij moeten bij hun kinderen geen hoogmoed, verkwisting, of liefde voor uiterlijk vertoon aanmoedigen. Ze moeten niet toestaan dat ze van die kleine schalkachtigheden leren of zich aanwennen, die zo gutig staan bij kleinere kinderen, maar die ze later moeten afleren, of waarvoor ze onder handen genomen moeten worden, wanneer ze ouder zijn. De eerste gevormde gewoonten worden niet gemakkelijk vergeten. Ouders, gij moet

[148]

beginnen de geest uwer kinderen onder tucht te stellen vanaf hun kindsheid tot de tijd, dat ze christenen kunnen worden. Laat al uw inspanning gericht zijn op hun zaligheid. Doet alsof ze onder uw zorg waren geplaatst om geslepen te worden als kostbare diamanten, die zullen schijnen in Gods Koninkrijk. Past op dat gij hen niet in slaap wiegt boven de afgrond der vernietiging, door de verkeerde gedachte, dat ze nog niet oud genoeg zijn om hen verantwoordelijk te stellen, niet oud genoeg om berouw te hebben over hun zonden en Christus aan te nemen.

Ik werd verwezen naar tal van kostelijke beloften, geschreven voor hen, die hun Heiland vroeg zoeken. *“En gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve.”* Prediker 12:1. *“Ik heb lief, die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.”* Spreuken 8:17. De Grote Herder Israëls zegt nog steeds: *“Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet; want dezulken is het Koninkrijk Gods.”* Lukas 18:16. Leert uw kinderen, dat de jeugd de beste tijd is om de Heere te zoeken. Dan drukken de lasten des levens nog niet zo zwaar op hen, hun jong verstand wordt nog niet door zorgen gepijnigd en zich zo vrij gevoelend, kunnen ze hun beste krachten aan God wijden.

We leven in een voor kinderen ongelukkige tijd. Een zware stroom voert ten verderve, en meer dan de ervaring en de kracht van een kind is nodig om tegen de stroom op te roeien, en zich niet daardoor naar de diepte te laten trekken. De jonge mensen in het algemeen schijnen satans gevangenen te zijn en hij en zijn engelen voeren hen naar een zekere ondergang. Satan en zijn heerscharen strijden tegen de regering Gods en allen, die het verlangen koesteren hun hart aan Hem over te geven en in Zijn geboden te wandelen, probeert satan te verbijsteren en met zijn verzoeken te overwinnen, opdat zij ontmoedigd zullen worden en de strijd opgeven.

[149]

Ouders, helpt uw kinderen. Ontwaakt uit uw lusteloosheid, die over u is gekomen. Weest voortdurend op uw hoede om tegen die stroom een dam op te werpen en de zwaarte van het kwaad af te wentelen, waarmede satan uw kinderen bedreigt. De kinderen kunnen dit niet zelve doen, maar ouders kunnen heel veel doen. Door ernstig gebed en een levend geloof zullen grote overwinningen behaald worden. Sommige ouders zijn zich de op hen rustende verantwoordelijkheden niet bewust geworden en hebben de godsdienstige vorming van hun kinderen verwaarloosd. In de morgen moeten de eerste gedachten van de christen naar God uitgaan. De dagelijkse bezigheden en het eigenbelang komen pas op de tweede plaats. Men moet de kinderen leren eerbied te tonen voor de ure des gebeds. Alvorens het huis voor de dagelijkse bezigheden te verlaten, moet het gehele gezin bijeen komen en de vader, of de moeder in de afwezigheid des vaders, moet vurig tot God smeken om hen die dag te bewaren. Komt in alle ootmoed met een hart vol tederheid en met een gevoel voor de verleidingen en gevaren, die u en uw kinderen te wachten staan; bind hen door het geloof op het altaar, de zorg des Heeren over hen afsmekende. Dienende engelen zullen waken over de kinderen, die aldus aan God zijn opgedragen. Het is de plicht van christelijke ouders, om 's morgens en 's avonds, door een ernstig gebed en volhardend geloof, een omtuining om hun kinderen te maken. Zij moeten hen geduldig onderrichten, hen vriendelijk en aanhoudend leren, hoe ze moeten leven om God te behagen.

DE JUISTE TUCHT EN OPVOEDING

Ongeduld bij de ouders verwekt ongeduld bij de kinderen. Drift, gemanifesteerd door de ouders, verwekt die drift ook bij de kinderen en doet het boze in hun aard naar boven komen. Sommige ouders berispen hun kinderen in een geest van ongeduld en vaak in drift. Zulke berispingen hebben geen goed resultaat. In plaats dat ze een euvel willen verbeteren, scheppen ze er

[150]

twee. Aanhoudende aanmerkingen en slaan verhardende kinderen en op de duur vervreemden ze van de ouders.

Ouders moeten eerst leren zichzelf te beheersen en dan pas kunnen ze met succes leiding aan hun kinderen geven. Telkens wanneer ze hun zelfbeheersing verliezen en ongeduld hun woorden en daden kenmerkt, zondigen ze tegen God. Zij moeten in de eerste plaats eens met hun kinderen praten, hen duidelijk op hun fouten wijzen, hen hun zonden tonen, en hen inscherpen dat ze niet enkel tegen hun ouders gezondigd hebben, maar ook tegen God. Bid met hen, terwijl uw eigen hart verslagen is, vol medelijden en smart over uw dwalende kinderen, alvorens gij hen onderhanden neemt. Dan zal een berisping niet de oorzaak zijn, dat uw kinderen u gaan haten. Zij zullen van u houden. Zij zullen zien, dat gij hen niet bestraft omdat zij u ongerief hebben aangedaan, of omdat gij uw ongenoegen op hen wilt afwentelen; maar uit een gevoel van plicht, voor hun eigen bestwil, opdat ze toch maar niet in zonde zullen opgroeien.

Sommige ouders hebben gefaald in het geven van een godsdienstige opvoeding aan hun

kinderen en hebben ook hun schoolopvoeding verzuimd. Noch het een, noch het ander moet nagelaten worden. De geest van de kinderen wil altijd bezig zijn, en wanneer ze geen handenarbeid doen of zich bezighouden met studie, zullen ze zich openstellen voor boze invloeden. De ouders zondigen, wanneer ze hun kinderen laten opgroeien in onwetendheid. Zij moeten hen in het bezit stellen van nuttige, belangwekkende boeken en moeten hen leren te werken, uren aan handenarbeid te besteden, alsook aan studie en lezen. Ouders moeten er naar streven de geest van de kinderen op te voeden en hun verstandelijke talenten te verbeteren. De aan zichzelf overgelaten geest, ongecultiveerd, is in 't algemeen laag, zinnelijk en corrupt. Satan buit zijn kans uit en doet zijn best dat de geest passief is.

Ouders, de registrerende engel noteert elk ongeduldig, wrevelig woord, dat gij tot uw kinderen spreekt. Elk ver-

[151]

zuim uwerzijds, om hun de juiste voorschriften te geven, om hen het enorme kwaad van de zonde onder ogen te brengen, alsmede ook het uiteindelijk resultaat van het volgen van de weg der zonde, wordt achter uw naam te boek gesteld. Elk haastig woord, tegenover hen geuit, uit onverschilligheid of in scherts, elk woord, dat niet kuis, of niet verheffend is, noteert de registrerende engel als een blaam tegen een christelijk karakter. Van al uw daden wordt aantekening gehouden, of ze nu goed of slecht zijn.

Ouders kunnen niet slagen in het leiden van hun kinderen, tenzij ze eerst geleerd hebben zichzelf volkomen te beheersen. Ze moeten eerst leren zichzelf te beheersen, niet enkel op hun woorden te passen, maar ook op de uitdrukking van hun gelaat. Ze moeten de klank van hun stem niet verstoord of geagiteerd door opwindning en drift laten klinken. Dan kunnen ze een besliste invloed op hun kinderen uitoefenen. Kinderen mogen wensen het goede te doen, ze mogen zich in hun hart voornemen om gehoorzaam en vriendelijk te zijn tegenover hun ouders of degenen, die over hen waken, maar ze hebben van dezulken hulp en bemoediging nodig. Zij kunnen goede besluiten nemen; maar wanneer hun beginselen niet bekrachtigd worden door de godsdienst, wanneer hun leven niet de invloed ondergaat van de vernieuwende genade Gods, zullen hun voornemens niet gelukken.

Ouders moeten hun inspanning ten aanzien van de zaligheid hunner kinderen verdubbelen. Zij moeten hen bestendig onderrichten en niet toelaten dat ze hun vorming navolgen zo goed ze dat zelve kunnen. Men mag niet toelaten dat de jeugd goed en kwaad maar over één kam scheert, met de gedachte dat eens, in de nabije toekomst, het goede wel zal overheersen en het kwade zijn invloed zal gaan verliezen. Het kwade zal eerder toenemen dan het goede. Het is mogelijk, dat het kwade, dat ze geleerd hebben, na vele jaren totaal zal uitgeroeid worden; maar wie durft daarop vertrouwen? De tijd is kort. Het is gemakkelijker en veel veiliger, zuiver en goed

[152]

zaad in de harten van uw kinderen te zaaien, dan later het onkruid te moeten uitrukken. Het is de plicht van de ouders waakzaam te zijn, anders zullen omringende invloeden een nadelige uitwerking op hun kinderen hebben. Het is hun plicht te bepalen met wie ze mogen omgaan, en niet toe te laten dat ze hun eigen vrienden kiezen. Wie zal dit werk doen wanneer de ouders zich niet daarmee belasten? Kunnen anderen die belangstelling voor uw kinderen hebben, die gij moet bezitten? Kunnen zij die aanhoudende zorg en diepe liefde tonen, welke ouders hebben?

Sabbatvierende kinderen kunnen misschien balorig en weerbarstig worden, en denken dat hun ouders al te nauwgezet zijn; harde gevoelens kunnen zelfs in hun hart opkomen en ze kunnen ontevreden gedachten gaan koesteren tegenover hen, die werken voor hun tegenwoordig en toekomstig, eeuwig welzijn. Maar indien ze enige jaren verder zijn, zullen ze hun ouders zegenen voor die nauwgezette zorg en trouwe waakzaamheid hun betoond in hun jaren van onervarenheid.

Ouders moeten hun kinderen het Verlossingsplan duidelijk en helder uiteen zetten, zodat hun jong verstand dat kan bevatten. Kinderen van acht, tien of twaalf jaar zijn oud genoeg om hun het leerpunt van persoonlijke godsdienst bij te brengen. Onderricht uw kinderen niet met verwijzing naar een periode in de toekomst, waarin ze oud genoeg zullen zijn om tot berouw te komen en de Waarheid te geloven. Wanneer op de juiste wijze onderricht, kunnen heel jonge kinderen zeer goede gedachten hebben over hun staat als zondaars en aangaande de weg der zaligheid door Christus. Predikanten staan doorgaans te onverschillig tegenover de zaligheid van de kinderen en ze treden niet zo vertrouwelijk op als dat wel moest. Gulden kansen om op het verstand der kinderen veelvuldig in te werken, gaan ongebruikt voorbij.

[153]

GEZINSINVLOED

De boze invloed rondom onze kinderen is bijna overstelpend; die is een verderving voor hun geest en voert hen naar de ondergang. De geest van de jeugd neigt zich van nature naar het dwaze; en op een jonge leeftijd, vóór hun karakters gevormd zijn en hun oordeel rijp is, komt bij hen de wil naar voren om vrienden te kiezen, die een slechte invloed op hen zullen uitoefenen. Sommigen zoeken omgang met de andere sekse, lijnrecht in tegen de wensen en smekingen van hun ouders en zo overtreden zij het vijfde gebod door hen niet te eren. Het is de plicht van de ouders over de uit- en ingang van hun kinderen te waken. Zij moeten hen bemoedigen en een of ander verzinnen, waardoor ze het thuis prettig en aantrekkelijk vinden en waaruit ze kunnen afleiden, dat hun ouders belangstelling voor hen tonen. Zij moeten het thuis alleszins prettig en aangenaam maken.

Vaders en moeders, spreekt op vriendelijke toon tot uw kinderen; bedenkt hoe gevoelig ge zelf zijt, hoe moeilijk ge zelf een berisping kunt verdragen en weet dat uw kinderen zijn gelijk gij.

Wat gij zelf niet kunt dragen, legt dat ook niet op hen. Wanneer gij geen gisping en berisping kunt verdragen, dan kunnen uw kinderen dat ook niet, die immers zwakker zijn dan gij en niet zo veel kunnen doorstaan. Laat uw vriendelijke, opgewekte woorden gelijk zonnestralen zijn in uw gezin. De vruchten van zelfbeheersing, bedachtzaamheid en onverdroten inspanning zullen voor u honderdvoudig zijn.

Ouders hebben het recht niet om somberheid over het geluk van hun kinderen te brengen door almaar te vitten en streng te berispen over beuzelachtige fouten. Wezenlijk kwaad en zonde moeten in het juiste licht worden gesteld en er moet gedecideerd opgetreden worden om een herhaling te voorkomen. Kinderen moeten een indruk ontvangen van de zin van hun verkeerdheden, nochtans moeten ze niet in een wanhopige stemming gebracht worden, maar ze moeten bemoedigd worden,

[154]

dat ze uw vertrouwen en goedkeuring weer kunnen terugwinnen.

TE VEEL TOEGEVENDHEID

Sommige ouders begaan een fout door hun kinderen teveel vrijheid toe te staan. Ze hebben soms zoveel vertrouwen in hen, dat ze hun fouten niet zien. Het is verkeerd de kinderen hier en daar heen te laten gaan zonder geleide van ouders of voogden. Dan gaan ze zich erg gewichtig gevoelen, gaan aanspraak maken op bepaalde voorrechten en worden die hun niet toegestaan, dan voelen ze zich verongelijkt. Dan verwijzen ze naar kinderen, die gaan en komen naar ze verkiezen en die vele voorrechten hebben, terwijl hun maar enkele worden toegestaan.

En de moeder, vreemde dat haar kinderen haar voor onrechtvaardig gaan aanzien, willigt hun wensen in, wat uiteindelijk voor hen een groot nadeel zal zijn. Kinderen, die verre bezoeken gaan afleggen zonder het waakzame oog van hun ouders om hen op hun fouten te wijzen, doen soms indrukken op, waartoe maanden nodig zijn om die bij hen weg te nemen. Ik werd verwezen naar gevallen van ouders, die goede, gehoorzame kinderen hadden, en die, het volste vertrouwen hebbende in zekere families, hun kinderen toestonden om deze kennissen te gaan bezoeken. Vanaf die tijd was er een volslagen verandering in de gedragingen en het karakter van hun kinderen. Voorheen waren ze thuis tevreden en gelukkig en hadden geen bijzonder verlangen naar het gezelschap van andere jongere mensen. Wanneer ze dan bij de ouders terugkeren, schijnt de toegepaste tucht onrechtvaardig en lijkt het huis hun een gevangenis toe. Zulke onverstandige handelingen van de ouders bepalen het karakter van hun kinderen.

Door zulke bezoeken worden door de kinderen banden geknoopt, die uiteindelijk hun ondergang betekenen. Ouders, zo gij kunt, houdt dan de kinderen bij u en waakt over hen met de grootste angstvalligheid. Wanneer

[155]

gij ze zonder u uit laat gaan, gaan ze voelen dat ze oud genoeg zijn om voor zichzelf te zorgen en zelf hun vrienden te kiezen. Wanneer de jongeren zo aan zichzelf worden overgelaten, gaat hun conversatie over onderwerpen, die hun karakter niet polijsten of verheffen, of hun liefde op het gebied van de godsdienst doen groeien. Hoe meer hun wordt toegestaan kennissen te bezoeken, des te groter zal hun verlangen zijn om uit te gaan en des te minder aantrekkelijk zal de huiselijke kring voor hen worden.

Kinderen, God heeft juist gezien, door u toe te vertrouwen aan de zorgen van uw ouders om u te onderrichten en onder tucht te stellen en aldus hun deel bij te dragen tot uw karakter-vorming voor de hemel. En nochtans staat het aan u, of gij een goed christelijk karakter wilt ontwikkelen en de vruchten zult plukken van de voordelen die gij hebt door het bezit van godvruchtige, gelovige, biddende ouders. Niettegenstaande al de angstvalligheid en trouw van de ouders, kunnen zij alleen hen toch niet redden. Er valt voor de kinderen een werk te doen. Elk kind heeft aandacht te schenken aan zijn persoonlijk geval. Gelovige ouders, op u rust een verantwoordelijke taak om de schreden uwer kinderen te leiden, zelfs in hun godsdienstig beleven. Wanneer ze God waarlijk liefhebben, zullen zij u zegenen en eerbiedigen voor de zorgen hun betoond en voor uw trouw om aan hun verlangens en wensen de strakke hand te houden.

De overheersende invloed in de wereld leidt er toe om de jonge mensen de natuurlijke neigingen van hun geest te laten volgen. En wanneer ze in hun jonge jaren weerspanning zijn, zeggen de ouders, dat dit na een poosje wel in orde zal komen, en dat, wanneer ze zestien of achttien zijn, ze dat zelf wel zullen inzien en hun verkeerdheden zullen verbeteren om nuttige mensen te worden. Wat een vergissing! Jaren lang staan zij een vijand toe de tuin des harten te bezaaien; zij laten toe dat verkeerde beginselen zich ontwikkelen en in vele

[156]

gevallen zal al het werk, later aan die grond besteed, niets waard blijken te zijn.

Satan is een bedreven, volhardende werkman, een doodsvijand. Wanneer een ondoordacht woord wordt gesproken ten nadele van de jeugd, misschien om hen te vleien of hen met minder afschuw op een zonde te doen neerzien, slaat satan daar munt uit, en verzorgt het boze zaad opdat het zal ontkiemen en een rijke oogst voortbrengen. Sommige ouders hebben hun kinderen verkeerde gewoonten laten vormen, waarvan de sporen het gehele leven door zullen te zien zijn. Deze zonde rust op de ouders. Deze kinderen mogen belijden christenen te zijn, nochtans zonder een bijzonder werk der genade aan hun hart en een grondige levenshervorming, zullen al die oude gewoonten te zien zijn in al hun beleven en zij zullen dat karakter tonen, dat hun ouders hen hebben laten vormen.

MET DE WERELD IN HAAR VERMAKEN

Het peil van de godsvrucht is zó laag onder belijdende christenen in het algemeen, dat zij, die Christus in alle oprechtheid willen volgen, het werk veel moeilijker en zwaarder vinden, dan zij anders zouden ervaren hebben. De invloed van belijders, die de wereld aanhangen, is nadelig voor de jeugd. De grote massa van belijdende christenen heeft de lijn, die getrokken is tussen Christus en de wereld, weggewist; en terwijl ze belijden voor Christus te leven, leven ze voor de wereld. Hun geloof oefent maar een weinig beperkende invloed uit op hun genoegens; terwijl ze zich voordoen als kinderen des lichts, wandelen ze in duisternis en zijn kinderen van de nacht en van de duisternis.

Zij, die in duisternis wandelen, kunnen God niet liefhebben en oprecht verlangen Hem te verheerlijken. Ze zijn niet verlicht om de uitnemendheid der hemelse dingen te onderscheiden en daarom kunnen ze die niet waarlijk liefhebben. Ze belijden christenen te zijn omdat dit hun welgevoegelijk schijnt, maar er is voor hen geen kruis om te dragen. Hun motieven zijn vaak zelfzuchtig.

[157]

Sommigen van zulke belijders kunnen de danszaal binnen gaan om op te gaan in al de amusements die daar geboden worden. Anderen zullen niet zo ver gaan, maar kunnen andere genoegens, picknicks, partijtjes enz. opzoeken. En het meest scherpziende oog zal in zulke belijdende christenen geen enkele trek van de christenheid kunnen ontdekken. Men zal geen verschil kunnen zien tussen hen en de grootste ongelovige. Die zich als christen voordoet, de losbandige, de openlijke spotter met godsdienst, zij allen zijn over één kam te scheren. En God beschouwt ze als één in geest en praktijk.

Een belijden van het christendom zonder corresponderend geloof en werken, is niets waard. Niemand kan twee heren dienen. De kinderen des bozen zijn de dienstknechten van hun eigen meester; wie zij zich als dienstknechten stellen ter gehoorzaamheid, diens dienstknechten zijn zij, en ze kunnen geen dienstknechten Gods worden, of zij moeten zich losmaken van de duivel en al zijn werken. Het kan niet zonder kwade opzet zijn voor dienstknechten van de hemelse Koning, deel te hebben in vermaken en genoegens, waar satans dienstknechten in opgaan, al herhalen ze ook steeds dat er in die genoegens geen kwaad steekt. God heeft gewijde en heilige waarheden geopenbaard om Zijn volk van de goddelozen af te scheiden en hen Zichzelf te reinigen. Zevende-dags Adventisten moeten hun geloof uitleven. Zij, die de Tien Geboden gehoorzamen, bezien de gesteldheid van de wereld en godsdienstige aangelegenheden van een heel ander standpunt dan belijders, die het vermaak liefhebben, die het kruis schuwen en in overtreding leven van het vierde gebod. Gezien de tegenwoordige staat der dingen in de maatschappij, is het voor ouders geen gemakkelijke taak bij hun kinderen de teugels strak te houden en hen te onderrichten volgens de zuiver Bijbelse grondslagen.

Belijders van de godsdienst zijn zo ver afgedwaald van Gods Woord, dat wanneer Zijn volk tot Zijn heilig Woord terugkeert en zij hun kinderen willen opvoeden volgens Zijn beginselen, om

evenals Abraham in het verleden,

[158]

hun kinderen na hen te bevelen, de arme kinderen gaan denken dat hun ouders te streng en te nauwgezet zijn inzake hun vrienden. Van nature willen ze het voorbeeld van wereldse, vermaak zoekende belijders navolgen.

In deze tijden worden vervolging en blaam ter wille van Christus nauwelijks gekend. Er is maar heel weinig zelfverloochening en opoffering nodig om een gedaante van godzaligheid aan te nemen, met de naam geschreven in het ledenregister van de gemeente; maar om zo te leven dat onze wegen Gode behaaglijk zijn en onze namen geschreven staan in het boek des levens, is waakzaamheid en gebed, zelfverloochening en opoffering onzerzijds nodig. Belijdende christenen zijn eerst dan een voorbeeld voor de jeugd, voor zover zij Christus volgen. Goede daden zijn de onmiskenbare vruchten van ware godsvrucht. De Rechter over deze gehele aarde zal een iegelijk geven overeenkomstig zijn werken. Kinderen, die Christus volgen, hebben een strijd te wachten; ze hebben elke dag een kruis te dragen door het verzaken van de wereld, zich af te scheiden en door het leven van Christus na te volgen.

1863, Vol. 1, blz. 405-409

HOOFDSTUK 29 - WANDELT IN HET LICHT

Mij werd getoond dat Gods volk te veel verkeert als onder een wolk. Het is niet Zijn wil dat ze in ongeloof zouden leven. Jezus is het Licht en in Hem is absoluut geen duisternis. Zijn kinderen zijn kinderen des lichts. Ze zijn vernieuwd naar Zijn beeld, en uit de duisternis geroepen tot Zijn wonderbaar licht. Hij is het licht der

[159]

wereld, en dat zijn ook zij, die Hem volgen. Zij zullen niet in duisternis wandelen, maar zullen het licht des hemels hebben. Hoe nauwgezet het volk Gods streeft om Christus na te volgen, met des te meer volharding zullen zij door de vijand vervolgd worden; maar hun verbondenheid met Christus versterkt hen om de pogingen van onze sluwe vijand, om hen van Christus af te trekken, te weerstaan.

Mij werd getoond, dat wij ons te veel gingen vergelijken onder onszelf en dus tot voorbeeld namen feilbare, sterfelijke wezens, terwijl we een zeker, onfeilbaar Voorbeeld hebben. Wij moeten ons niet meten aan de wereld, noch aan de opinie's der mensen, noch aan hetgeen wij waren, alvorens we de Waarheid omhelsden. Maar ons geloof en onze positie in de wereld, zoals die nu zijn, moeten vergeleken worden met wat deze hadden kunnen zijn, indien we, na ons volgen van Christus beleden te hebben, steeds voorwaarts en hemelwaarts gegaan waren. Dat is

de enige, veilige vergelijking, die gemaakt kan worden. In elke andere zal zelfbedrog voorkomen. Indien het zedelijk karakter en de geestelijke toestand van Gods volk niet in harmonie zijn met de zegeningen, de voorrechten en het licht, die hun geschonken zijn, zullen zij in de weegschaal gewogen en door de engelen te licht bevonden worden.

Sommigen schijnen aangaande hun ware toestand in onwetendheid te verkeren. Zij zien de Waarheid, maar onderscheiden niet haar belangrijkheid en haar eisen. Zij horen de Waarheid, maar deze dringt niet ten volle tot hen door, omdat zij hun leven daarmee niet in overeenstemming brengen en derhalve niet geheiligd worden door gehoorzaamheid daaraan. En toch gaan ze maar onbekommerd en weltevreden door, als ging de wolk bij dag en de vuurkolom des nachts, als teken van Gods gunst, vóór hen uit. Zij belijden God te kennen, maar in hun werken verloochenen ze Hem. Zij rekenen zichzelf onder Zijn uitverkoren, verkregen volk, nochtans worden Zijn tegenwoordigheid en kracht om volkomen zalig te maken, onder hen niet gemanifesteerd.

[160]

Hoe groot is de duisternis onder dezulken! nochtans zijn ze zich dat niet bewust. Het licht schijnt, maar ze nemen het niet in zich op. Geen sterker misleiding kan de menselijke geest bedriegen dan die, welke hen wijs maakt, dat ze op de goede weg zijn, en dat God hun werken aanneemt, terwijl ze tegen Hem zondigen. Ze verwarren de gedaante van godzaligheid met de geest en de kracht daarvan. Ze denken dat ze rijk zijn, en aan niets gebrek hebben, terwijl ze arm, ellendig, blind, en naakt zijn, en juist van alles nodig hebben.

Er zijn sommigen, die belijden volgelingen van Christus te zijn, maar geen enkele poging doen om in geestelijke dingen door te dringen. In elke wereldse aangelegenheid doen ze hun uiterste best en openbaren alle inspanning om hun doel te bereiken en hun wens ten volle te bevredigen; maar wanneer het gaat om het eeuwige leven, waarbij alles op het spel staat, en hun eeuwig geluk afhankelijk is van hun welslagen, dan handelen ze onverschillig, als waren ze er zelf niet moreel bij betrokken, als speelde een ander voor hen het spel des levens en als hadden zij niets anders te doen dan het resultaat maar af te wachten. O, wat een dwaasheid! Wat een waanzin! Zouden allen die graad van ambitie, ijver, en toewijding voor het eeuwige leven manifesteren, zoals ze die aan de dag leggen voor hun wereldse aangelegenheden, dan zouden allen machtig triomferen. Een ieder, zo zag ik, moet voor zichzelf een ervaring opdoen, een ieder moet zijn best- en trouw zijn deel doen in het spel des levens. Satan wacht zijn kans af om die kostelijke gaven weg te nemen, wanneer we niet waakzaam zijn en we zullen een zware strijd hebben te voeren met de machten der duisternis om ze te behouden, of een gave des hemels terug te winnen, wanneer we die door gebrek aan waakzaamheid hebben verloren.

ZICH BEWUST ZIJN VAN DE STRIJD

Maar mij werd getoond, dat de christen het voorrecht heeft kracht van God te verkrijgen om elke kostelijke

[161]

gave te behouden. Vurig en krachtig gebed zal in de hemel verhoord worden. Wanneer de dienstknechten van Christus het schild des geloofs nemen voor hun verdediging en het zwaard des Geestes voor de aanval, ontstaat er gevaar in het kamp van de vijand en dan moet er iets gebeuren. Alleen diegenen staan vervolging en blaam te wachten, die aangedaan zijn met kracht uit de hoogte om hen tot de aanval te roepen. Wanneer de Waarheid in al haar eenvoud en kracht onder de gelovigen overheerst en in slagorde wordt gesteld tegenover de geest der wereld, zal blijken dat er geen samenhang bestaat tussen Christus en Belial. De discipelen van Christus moeten levende voorbeelden zijn van het leven en de geest huns Meesters.

Oud en jong staat een conflict, een strijd te wachten. Zij moeten geen moment slapen. Een sluwe vijand is aanhoudend in de weer om hen in een hinderlaag te lokken en te overwinnen. Zij, die in de tegenwoordige Waarheid geloven, moeten even waakzaam zijn als hun vijand, en wijsheid aan de dag leggen om satan te weerstaan. Zullen zij in deze strijd volharden? Zullen zij op hun hoede zijn om van alle ongerechtigheid verre te blijven? Christus kan op tal van manieren verloochend worden. We kunnen Hem verloochenen door dwars tegen de Waarheid in te spreken, door kwaad te spreken van anderen, door dwaze praat of zouteloze grappen, door zinloze woorden. In al die dingen leggen wij maar weinig schrandereheid of wijsheid aan de dag. We maken onszelf zwak, onze inspanning is te slap om onze geweldige vijand te weerstaan en zo worden we overwonnen. *“Uit de overvloed des harten spreekt de mond”* (Matthëús 12:34), en door gebrek aan waakzaamheid belijden we dat Christus niet in ons is.

Zij, die aarzelen om zich onvoorwaardelijk aan God te wijden, geven maar een armzalig beeld van het volgen van Christus. Zij volgen Hem zo van verre, dat ze de helft van de tijd niet precies weten of ze nu in Zijn voetstappen treden of in die van hun grote vijand. Waarom zijn we zo laks om onze belangstelling in wereldse

[162]

dingen op te geven en enkel Christus als ons doel te stellen? Waarom zouden we wensen de vriendschap van de vijanden onzes Heeren te behouden, hun gewoonten na te volgen en door hun zienswijzen geleid te worden? Er moet een volkomen, onvoorwaardelijke overgave aan God plaatsvinden, een verzaken en zich afwenden van de liefde voor de wereld en aardse dingen, en anders kunnen we Christus' discipelen niet zijn.

Het leven en de geest van Christus is de enige maatstaf der uitnemendheid en volmaaktheid, en onze enige veilige weg is Zijn voorbeeld te volgen. Wanneer we dit doen, zal Hij ons leiden door Zijn raad, en ons naderhand in heerlijkheid opnemen. We moeten een bijzondere ijver betonen en gewillig zijn om veel te lijden, om in de voetstappen van onze Verlosser te treden. God is bereid voor ons te werken, ons overvloedig van Zijn Geest te geven, indien wij ons streven, ons leven, ons geloof daarvoor over hebben en dan kunnen we in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is. We kunnen ons verlustigen in Zijn liefde en van Zijn rijke volheid in ons opnemen.

Wanneer we vandaag het verborgen gebed en het lezen der Schriften verzuimen, kunnen we dat morgen nalaten, zonder dat het ons geweten bezwaart. Er zal een lange lijst van nalatigheden bestaan, alvorens een enkel graankorreltje gezaaid wordt in de bodem van het hart. Anderzijds zal een enkel lichtstraaltje, dat gretig aanvaard wordt, een geweldige lichtbundel doen ontstaan. Wanneer de verzoeking eenmaal wordt weerstaan, zal daar een kracht uit groeien om die de tweede maal nog sterker te weerstaan; elke overwinning, die we over onszelf behalen, zal de weg banen voor groter, nobeler overwinningen. Elke overwinning is zaad, gezaaid voor het eeuwige leven.

1882, Vol. 5, blz. 120

[163]

HOOFDSTUK 30 - VOORGEWENDE GAVEN DES GEESTES

Een geest van fanatisme heeft een bepaalde groep Sabbatvierders daar (in het Oosten) bezielde; ze hebben maar enkele teugjes gedronken van de bron der Waarheid, en zijn niet bekend met de geest van de derde engelboodschap. Niets kan voor die mensen gedaan worden of eerst moeten ze zich losgemaakt hebben van die fanatieke inzichten ...

Sommigen van die groep zijn in het bezit van wat zij gaven noemen, en zij beweren dat de Heere die in de gemeente heeft geplaatst. Zij hebben een zinneloze brabbeltaal, hetgeen zij een vreemde tong noemen, welke onbekend is niet enkel bij de mens, maar bij de Heere en bij de gehele hemel. Zulke gaven zijn van de hand van mannen en vrouwen, geholpen door de grote aartsbedrieger. Fanatisme, valse opzweping, gebrabbel in vreemde tongen, diensten gepaard gaande met kabaal, dat alles werd beschouwd als gaven door God in de gemeente geplaatst. Sommigen zijn hier misleid. De vruchten van dit alles zijn niet goed geweest. *“Aan hun vruchten zult gij hen kennen.”* Matthéüs 7:16. Fanatisme en kabaal zijn aanvaard als bijzondere bewijzen des geloofs.

Sommigen zijn niet voldaan over een vergadering, wanneer dat niet met bijzondere krachten gepaard gaat. Daarop zijn ze gebrand en zij stellen zich in op een opzweping van het gevoel. Maar van zulke vergaderingen gaat geen zegen uit. Wanneer die extase voorbij is, zinken ze dieper weg dan vóór de vergadering, omdat hun gelukkig gevoel niet ontsproot uit de Ware Bron. De best geslaagde vergaderingen ten opzichte van de geestelijke wasdom zijn die, welke zich kenmerken door plechtigheid en diep onderzoek des harten; waar een ieder tot zelfkennis komt, en ernstig en ootmoedig Christus wil leren kennen ...

1863, Vol. 1, blz. 411-420 (Het geval in het Oosten)

[164]

Er zijn tal van die rusteloze geesten, die zich niet willen onderwerpen aan tucht, systeem en orde. Ze denken dat er aan hun vrijheden te kort gedaan wordt, wanneer ze van hun eigen oordeel afstand doen en zich onderwerpen aan het oordeel van mensen met ervaring. Het werk van God zal niet groeien, wanneer de neiging niet bestaat zich te onderwerpen aan de orde, en elke roekeloze, onordelijke geest van fanatisme uit hun bijeenkomsten gebannen wordt. Indrukken en gevoelens zijn niet de zekere bewijzen, dat iemand door de Heere geleid wordt. Dat zijn geen veilige gidsen.

Allen moeten terdege bekend worden met de zekerheden van ons geloof, en het meest moet bestudeerd worden hoe ze hun belijdenis kunnen verheerlijken en vruchten voort kunnen brengen ter ere Gods. Niemand zal zo optreden dat ongelovigen een tegenzin in hem krijgen. We moeten kuis, zedig en beschaafd zijn in onze gesprekken en ons leven moet onberispelijk zijn. Een beuzelachtige, gekscherende, roekeloze geest moet berispt worden. Het is geen bewijs dat Gods genade op het hart werkt, wanneer mensen op vergaderingen met talent spreken en bidden, terwijl na de vergadering hun spreken en doen gekenmerkt wordt door ruwheid en onverschilligheid. De zulken zijn naargeestige vertegenwoordigers van ons geloof; zij werpen een blaam op Gods werk.

Er bestaat een eigenaardige mengelmoes van inzichten onder de belijdende Sabbatvierders in X. Sommigen zijn niet in harmonie met het lichaam, en wanneer zij op het standpunt blijven staan dat ze nu innemen, zullen ze onderworpen zijn aan de verzoeken van satan en hun hart zal uitgaan naar fanatisme en de geest der dwaling. Sommigen hebben fantastische inzichten, die hun ogen verblinden voor de belangrijke, vitale punten der Waarheid, waardoor ze hun eigen fantastische gevolgtrekkingen op één lijn gaan plaatsen met de vitale Waarheid. Het optreden van de zulken en de geest, die hen bezielt maakt de Sabbat, die zij belijden, heel verwerpelijk in de ogen van de gevoelige ongelovige. Het

[165]

zou veel beter zijn voor de groei en het welslagen van de derde engelboodschap, wanneer zulke mensen maar uit de Waarheid zouden gaan ...

Predikers, die werken door woord en leerstelling, moeten doorknede arbeiders zijn, de Waarheid brengende in haar zuiverheid, nochtans in alle eenvoud. Zij moeten de kudde voeden met zuiver voedsel, terdege gezift.

Er zijn van die dwalende sterren, die belijden predikers te zijn door God gezonden, die de Sabbat verkondigen van plaats tot plaats, maar de Waarheid vermengd hebben met dwaling, en zo hun valse inzichten opdringen aan de mensen. Satan heeft ze naar voren gestoten, opdat ze intelligente, gevoelige ongelovigen een afkeer zouden inboezemen. Sommigen van hen hebben de mond vol over de gaven, die ze beweren te bezitten. Zij geven zichzelf over aan wilde,

opzweepende gevoelens en maken onbegrijpelijke geluiden, volgens hen de gave der tongen, en een bepaald soort mensen schijnt met die vreemde manifestaties erg ingenomen te zijn. Een vreemde geest bezielt deze groep, waarmede een ieder in botsing komt, die hen zou willen berispen.

Gods Geest is niet in dat werk en bezielt ook zulke arbeiders niet. Zij hebben een andere geest. En toch hebben zulke predikers onder een bepaalde groep mensen nog succes. Maar dit zal de inspanning verhogen van die dienstknechten, die God zal zenden, die aangesteld zijn om voor de mensen de Sabbat en de gaven in hun juiste betekenis te plaatsen en wier invloed en voorbeeld waard zijn om nagevolgd te worden.

De Waarheid moet zo gebracht worden dat ze aantrekkelijk is voor de intelligente geest. We worden als volk niet begrepen en men beschouwt ons als armzalige, bekrompen, op laag peil staande mensen. Hoe belangrijk is het derhalve voor allen, die de Waarheid onderrichten en voor allen, die de Waarheid geloven, dat ze zo beroerd zijn door haar heiligende invloed, dat hun bestendig, beschaafd leven ongelovigen zal laten zien, dat ze zich in dat volk vergist hebben. Hoe belangrijk dan

[166]

ook, dat het werk der Waarheid ontbloot blijft van alles dat zweemt naar een valse, fanatieke verrukking der zinnen, dat de Waarheid mag staan op haar eigen verdiensten in de openbaring van haar natuurlijke zuiverheid en verheven karakter.

Ik zag dat het van het hoogste belang is voor degenen, die de Waarheid verkondigen, dat ze zich toeleggen op beschaafde manieren, alle buitenissigheden en buitensporigheden schuwen en de Waarheid brengen in haar zuiverheid en reinheid. Ik werd verwezen naar Titus 1:9: *“Die vasthoudt aan het getrouwe woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig zij, beide om te vermanen door de gezonde leer, en om de tegensprekers te wederleggen.”* In vers 16 spreekt Paulus van een klasse, die belijdt dat ze God kennen, maar Hem in hun werken verloochenen, *“Zijnde tot alle goed werk ongeschikt.”* Hij dan vermaant Titus: *“Doch gij, spreek hetgeen der gezonde leer betaamt. Dat de oude mannen nuchter zijn, stemmig, voorzichtig, gezond in het geloof, in de liefde, in de lijdzaamheid ... Vermaan de jonge mannen insgelijks, dat zij matig zijn. Betoon uzelf in alles een voorbeeld van goede werken, betoon in de leer onvervalsheid, deftigheid (is waardigheid), oprechtheid; het woord gezond en onverwerpelijk, opdat degene, die daartegen is, beschaamd worde, en niets kwaads hebbe van ulieden te zeggen.”* Titus 2:1,6-8.

Deze instructie is geschreven ten bate van allen, die God geroepen heeft het Woord te verkondigen, alsook tot welzijn van Zijn volk, die het Woord horen.

DE WAARHEID VERHEFT

De Waarheid van God zal nooit iemand op een lager peil brengen, maar zal degene die haar aanneemt, verheffen, zijn smaak veredelen, zijn oordeel heiligen, en hem vervolmaken voor het gezelschap van reine, heilige engelen in Gods Koninkrijk. Er zijn mensen, met wie de Waarheid in contact komt, die grof, ruw, verwaand en eigenaardig zijn, die voordeel trekken van degenen, met wie ze in aanraking komen, ten eigen bate; zij dwalen

[167]

in vele opzichten; nochtans wanneer ze de Waarheid van harte geloven, zal deze een volslagen verandering in hun leven teweeg brengen. Zij zullen onmiddellijk met het werk der hervorming een aanvang maken.

De zuivere invloed van de Waarheid zal de gehele mens veredelen. In zijn zakelijke verhandelingen met zijn medemensen zal hij de vreze Gods steeds voor ogen houden, hij zal zijn naaste liefhebben als zichzelf en zal iemand behandelen zoals hijzelf behandeld wil worden. Zijn conversatie zal betrouwbaar, gelouterd zijn en van zulk hoog peil, dat ongelovigen daar geen munt uit kunnen slaan, of terecht van hem kwaad kunnen spreken en ook geen tegenzin krijgen door zijn onhoffelijke manieren en onvoegzaam gepraat. Hij zal de heiligende invloed van de Waarheid in zijn gezin uitdragen en zijn licht voor hen zó laten schijnen, dat zij zijn goede werken zullen zien en Gode mogen verheerlijken. In zijn gehele levenswandel zal hij het leven van Christus laten uitkomen.

Aan de wet van God kan enkel voldaan worden door het volmaakte en door een absolute, algehele gehoorzaamheid aan al haar geboden. Komt men die geboden maar halverwege tegemoet, zonder er een absolute gehoorzaamheid aan te bewijzen, dan zal dat niets waard zijn. De wereldse mens en de ongelovige bewonderen vasthoudendheid, en zijn altijd overtuigd geweest dat God in der Waarheid met Zijn volk was, wanneer hun werken in harmonie waren met hun geloof. *“Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen.”* Matthéüs 7 : 20. Elke boom wordt gekend aan zijn vruchten. Onze woorden, onze daden, zijn de vrucht, welke wij voortbrengen.

Er zijn velen, die de woorden van Christus horen, maar ze niet doen. Zij doen een gelofte, maar hun vruchten verwekken een afkeer bij de ongelovigen. Ze zijn opgeblazen, en bidden en spreken op een eigengerechtigde manier, verheerlijken zichzelf, hebben de mond vol van hun goede werken en, evenals de Farizeeër, danken ze God uit het diepst van hun hart, dat ze niet zijn als andere mensen. Toch zijn diezelfde mensen geslepen en

[168]

in hun zakelijk leven afzetters. Hun vruchten deugen niet. In hun woorden en daden doen ze verkeerd en nochtans schijnt hun ellendige, wanhopige toestand niet tot hen door te dringen.

Mij werd getoond dat het volgende Schriftgedeelte van toepassing is op diegenen, die zich zo misleiden: *“Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!”* Mattheüs 7 : 21—23.

Ziehier de grootste misleiding, die van de menselijke geest bezit kan nemen; deze mensen denken dat ze op de goede weg zijn en ze staan op de verkeerde. Ze denken dat ze in hun godsdienstig leven een groot werk verrichten, maar Jezus trekt hun de kleren der eigengerechtigheid van het lijf en toont hun hun eigen ware gedaante met al hun verkeerdheden en de mismaaktheid van hun godsdienstig karakter. Dan ervaren ze dat ze gebrek hebben aan alles, terwijl het te laat is om in hun gebrek te voorzien. God heeft in middelen voorzien om de dwalenden op de goede weg te helpen; maar wanneer die dwalenden hun eigen weg willen volgen en de middelen verachten, die Hij gegeven heeft om hen terecht te helpen en hen met de Waarheid te verbinden, zullen ze in die positie gebracht worden, welke hierboven door de woorden onzes Heeren beschreven is.

God formeert een volk, met de bedoeling dat ze één zullen zijn in hun saamhorigheid, in hun spreken, om aldus het gebed van Christus voor Zijn discipelen te beantwoorden. *“Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen één zijn, gelijkterwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de*

[169]

wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.” Johannes 17 :20, 21.

KLEINE GROEPEN RUSTELOZE ZIELEN

Voortdurend verschijnen van die kleine groepen, die geloven dat God enkel is met die uitzonderlijk weinigen, die uitzonderlijk verstrooiden en hun werk is datgene, dat Gods dienstknechten hebben opgebouwd, neer te halen en te verbreken. Rusteloze geesten, die gezien willen worden en die aanhoudend aan iets nieuws geloven, komen gestadig aan de oppervlakte, sommigen hier, anderen daar ter plaatse, maar allen een bijzonder werk voor de vijand doende, terwijl ze nochtans driest verkondigen, dat ze de Waarheid hebben. Ze staan gescheiden van het volk, dat God uitleidt en doet bloeien en door wie Hij Zijn groot werk laat verrichten. Aanhoudend drukken ze hun vrees uit dat het lichaam, de hoofdgroep der Sabbatvierders, de wereld gelijkvormig zal worden, maar onder henzelf zijn er nauwelijks twee, die dezelfde inzichten hebben. Ze zijn verstrooid en in verwarring en toch misleiden ze zichzelf waar ze denken dat God speciaal met hen is. Sommigen van hen belijden, dat de gaven onder hen aanwezig zijn; maar door de invloed en de leer van die gaven worden ze geleid om vol twijfel te

staan ten aanzien van hen, op wie God de bijzondere last van Zijn werk heeft gelegd, en ze menen dat God uit de hoofdgroep een kleine groep uitleidt.

De mensen, die overeenkomstig Gods Woord, alles in het werk stellen om eensgezind te zijn, die geworteld zijn in de boodschap van de derde engel, worden met achterdocht aangezien omdat zij het werk doen groeien en zielen tot de Waarheid brengen. Zij worden als werelds aangezien omdat ze een invloed in de wereld uitoefenen en hun daden getuigen dat ze verwachten, dat God nochtans een groot werk op aarde zal doen om een volk uit te leiden en bereid te maken op de wederkomst van Christus.

De mensen van die kleine groepen weten niet wat ze

[170]

werkelijk geloven, noch de redenen van hun geloof. Ze leren aanhoudend, maar zijn nooit in staat om tot de kennis der Waarheid te komen. Er staat iemand op met vreemde, verkeerde inzichten en houdt vol dat God hem gezonden heeft met nieuw en heerlijk licht en allen moeten geloven wat hij brengt. Sommigen met een onvast geloof, die zich niet willen stellen onder het eigenlijke lichaam, maar op drift geslagen zijn zonder een anker, dat hen tegenhoudt, nemen die wind der leer aan. Zijn licht schijnt dusdanig, dat de wereld zich in afkeer van hem afwendt en hem haat. Dan plaatst hij zich op godslasterlijke wijze aan de kant van Christus en houdt vol dat de wereld hem om dezelfde reden haat als zij Christus haatte.

Een ander staat op, bewerende door God gezonden te zijn, en verkondigt de ketterse leer dat de goddelozen niet zullen opstaan, hetgeen een van de meesterlijke leugens van satan is. Weer een ander koestert verkeerde inzichten aangaande de toekomstige eeuw. Dan zijn er die krachtig ageren tegen de Amerikaanse kledij. Maar zij allen staan op godsdienstvrijheid en een ieder doet zonder rekening te houden met de anderen, nochtans beweren allen dat God speciaal onder hen werkt.

AANMATIGENDE LEIDERS

Sommigen zijn blij en opgetogen dat zij in het bezit zijn van de gaven, die anderen niet hebben. Moge God Zijn volk voor zulke gaven bewaren. Wat doen die gaven voor hen? Zijn zij door de uitoefening van die gaven tot de eenheid des geloofs gebracht? En overtuigden zij de ongelovigen dat God in Waarheid met hen is? Wanneer deze mensen met hun tegengestelde gedachten en hun verscheidenheid van meningen bijeen komen en er weer zo'n opwindende spreken in vreemde tongen plaatsvindt, laten ze hun licht zó schijnen, dat ongelovigen zouden zeggen: Die mensen zijn niet wel bij het hoofd; ze laten zich leiden door valse dweepzucht, en we zijn er vast van overtuigd dat ze de Waarheid niet hebben.

[171]

Zo zijn ze een struikelblok voor zondaren; door hun invloed weerhouden ze anderen om de Sabbat aan te nemen. Zij zullen loon ontvangen naar hun werken. Geve God, dat ze een verandering ten goede mochten ondergaan of dat ze anders de Sabbat maar zouden opgeven! Ze zouden ongelovigen dan niet in de weg staan.

God heeft mannen uitgeleid, die jaren lang onder lasten gebukt gingen, die alle mogelijke offers hebben willen brengen, zich van alles hebben ontszegd en moeilijkheden doorstaan om de Waarheid aan de wereld te brengen en die door hun bestendige handelwijze de blaam wegnemen, die fanatici op het werk Gods hebben geworpen. Zij hebben op alle gebied tegenstand ondervonden. Ze hebben dag en nacht gezwoegd om de zekerheden van ons geloof na te speuren, opdat ze de Waarheid klaar en duidelijk konden brengen, opdat ze alle tegenstand zouden kunnen weerstaan. Aanhoudende ingespannen arbeid, zowel lichamelijk als geestelijk, in verband met dit grote werk is de nekslag geweest voor meer dan één gestel en sommigen hebben vóór hun tijd gerimpelde gezichten en grijze haren gekregen. Ze hebben dat leed niet voor niets geleden. God heeft hun vurige, tedere, innige gebeden ter ore genomen opdat zij licht en Waarheid zouden hebben en opdat de Waarheid in al haar klaarheid voor anderen zou schijnen. Hij heeft op hun daden vol zelfverloochening acht geslagen, en Hij zal hun loon geven naar hun werken.

Anderzijds hebben zij, die niet zo gezwoegd hebben om deze kostbare waarheden aan het licht te brengen, maar sommige punten, zoals de Sabbatwaarheid, kant en klaar hebben ontvangen, zich opgemaakt en al hun dankbaarheid voor hetgeen hun niets kost en anderen zoveel bestaat daarin, dat ze zich verheffen gelijk Korach, Dathan en Abiram en degenen, op wie God de zware lasten van Zijn werk heeft gelegd, met verwijten overladen. Zij zouden zeggen: *“Het is te veel voor u, want deze ganse vergadering, zij allen zijn heilig, en de Heere is in het midden van hen.”* Numeri 16:3. Dankbaarheid kennen ze helemaal niet. Ze hebben een harde

[172]

geest, die geen rede wil verstaan, en die hen tot hun eigen ondergang zal voeren.

God heeft Zijn volk gezegend, dat Zijn voorzienige wegen gevolgd heeft. Uit alle klassen en standen heeft Hij een volk uitgeleid naar het grote gebied der Waarheid. Ongelovigen zijn overtuigd geworden dat God met Zijn volk was en hebben hun harten verdeemoedigd om de Waarheid te gehoorzamen. Het werk Gods gaat gestaag verder. Niettegenstaande alle zekerheid dat God het lichaam uitleidt, zijn er, en zullen er altijd zijn, diegenen, die de Sabbat vieren, maar los staan van het lichaam en geloven en doen naar eigen verkiezing. Hun inzichten zijn verward. Hun onenigheid is een sprekend bewijs, dat God niet met hen is. De wereld scheert de Sabbat en al hun dwalingen over één kam en verwerpt alles tezamen.

God is vergramd op hen, wier handelwijze maakt, dat de wereld hen haat. Wanneer een christen gehaat wordt uit hoofde van zijn goede werken en zijn volgen van Christus, zal hij beloond worden; maar wanneer hij gehaat wordt omdat hij niets doet om bemind te worden, gehaat vanwege zijn onbeschaafde manieren en omdat hij de Waarheid tot een twistzaak met zijn naasten maakt, of de Sabbat viert op een wijze, die de mensen vervreemdt, is hij een sta-in-de-weg voor zondaars, een schande voor de heilige Waarheid en zo hij niet tot inkeer komt, zou het beter voor hem zijn dat een molensteen om zijn hals werd gehangen en hij in de zee geworpen werd.

Men moet ongelovigen geen gelegenheid geven om ons geloof te smaden. We worden beschouwd als vreemd en zonderling en moeten geen weg volgen waardoor ongelovigen meer van ons gaan denken dan ons geloof van ons vraagt.

In de menselijke natuur bestaat een neiging in uitersten te vervallen en van het ene uiterste in het andere te gaan. Er zijn zo vele fanatici. Zij worden verteerd door een vurige ijver, hetgeen voor godsdienst wordt aangezien, maar het karakter is de ware toets van het discipelschap.

[173]

Hebben ze de zachtmoedigheid van Christus? Hebben ze Zijn ootmoed en goedertierenheid? Is de tempel der ziel geledigd van hovaardij, arrogantie, zelfzucht en vitzucht? Zo niet, dan weten ze niet van hoedanige geest ze zijn. Ze zijn zich niet bewust, dat het christen zijn daarin bestaat, dat vele vruchten ter ere Gods worden voortgebracht.

Anderen gaan tot een uiterste wat betreft hun gelijkvormigheid aan de wereld. Er is geen duidelijke, scherp getrokken scheidingslijn tussen hen en de wereldling. Worden bijvoorbeeld mensen van de Waarheid afgestoten door een ruwe, vittende, kritische geest, dan gaan ze denken dat de belijdende christen er geen beginsel op na houdt en niets weet van een harte- of karakterverandering.

“Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader; Die in de hemelen is, verheerlijken” Mattheüs 6:16, zijn de woorden van Christus.
1885, Vol. 5, blz. 305, 306

De Heere verlangt van Zijn volk, dat ze hun verstand gebruiken, en zich niet laten leiden door gevoelsargumenten. Zijn werk is begrijpelijk voor al Zijn kinderen. Zijn onderwijs zal dusdanig zijn, dat elke intelligente geest dat kan opnemen. Het is er op berekend het verstand te verheffen. Gods kracht wordt niet gemanifesteerd bij elke gelegenheid. De behoefte van de mens is de kans Gods.
1861, Vol. 1, blz. 230

Wanneer zij, die valse opwekkingen hebben meegemaakt en persoonlijk beleefd, van hun fout overtuigd worden, slaat satan munt uit hun dwaling en houdt hun die voortdurend voor ogen om

ze bang te maken voor alle geestelijke oefening en aldus hun geloof in ware godsvrucht te vernietigen. Omdat ze eens misleid zijn, zijn ze bevreesd om een poging te doen door ernstig, vurig gebed tot God om bijzondere hulp en overwinning.

[174]

Dezulken moeten satan zijn doel, om hen tot een koude vormendienst en ongeloof te brengen, niet laten bereiken. Zij moeten bedenken dat het fundament Gods vast staat. Neemt God voor waar aan en elke mens voor een leugenaar. Hun enige veiligheid ligt daarin, dat ze hun voeten planten op een rots door het zien en verstaan van de derde engelboodschap en door de waarheid te loven, lief te hebben en te gehoorzamen.

1862, Vol. 1, blz. 323, 324

HOOFDSTUK 31—HET GEBED VAN DAVID

Mij werd David getoond, smekende tot God hem niet te verlaten in zijn ouderdom, alsmede de oorzaak van zijn innig gebed. Hij zag dat de meesten van de bejaarden om hem heen zich ongelukkig voelden en dat ongelukkige karaktertrekken toenamen juist met de ouderdom. Wanneer mensen van nature gesloten en gierig waren, dan waren zij juist daarin op hun hoge leeftijd bijzonder onverdraaglijk. Waren zij jaloers, knorrig en ongeduldig dan kwam dat vooral sterk in hun ouderdom naar voren.

David was bedroefd wanneer hij zag dat koningen en edelen, die in de kracht van hun manlijkheid in de vreze Gods schenen te staan, op hun hoge leeftijd jaloers werden op hun beste vrienden en verwanten. Zij leefden voortdurend in de vrees, dat hun vrienden enkel en alleen door zelfzuchtige motieven werden geleid om belangstelling voor hen te tonen. Zij waren geneigd te luisteren naar de zinspelingen en misleidende raad van vreemden ten aanzien van hen, op wie zij hun vertrouwen

1863, Vol. 1, blz. 422—424

[175]

moesten stellen. Hun onbeteugelde jaloersheid kwam soms tot een uitbarsting omdat allen niet instemden met hun verkeerd oordeel. Hun schraapzucht was ontstellend. Vaak dachten ze dat hun eigen kinderen en familieleden hun dood wensten om hun plaats in te nemen en hun bezit zich toe te eigenen, alsmede de eer te ontvangen, die hun werd toegekend. En sommigen stonden zo onder de macht van hun jaloerse, schraapzuchtige gevoelens, dat ze hun eigen kinderen wilden doden.

David merkte op, dat hoewel het leven van sommigen in de kracht van hun jaren zich kenmerkte door rechtvaardigheid, deze op hoge leeftijd hun zelfbeheersing schenen te verliezen. Satan nam bezit van hun geest en maakte hen prikkelbaar en ontevreden. Hij zag dat velen der ouderen van God verlaten schenen en zich blootstelden aan de bespottung en de blaam van hun vijanden. David was daar diep door geschokt; hij was wanhopig als hij vooruit zag naar de tijd van zijn ouderdom. Hij vreesde dat God hem zou verlaten en dat hij zich net zo ongelukkig zou voelen als andere bejaarde mensen, wier leven hij had nagegaan en zo overgelaten worden aan de blaam van de vijanden des Heeren. Onder deze last gebukt, bad hij uit het diepst van zijn hart: *“Verwerp mij niet in de tijd des ouderdoms; verlaat mij niet, terwijl mijn kracht vergaat.” “O God! Gij hebt mij geleerd van mijn jeugd aan, en tot nog toe verkondig ik Uw wonderen. Daarom ook, terwijl de ouderdom en grijsheid daar is, verlaat mij niet, o God, totdat ik deze geslachte verkondige Uw arm, allen nakomelingen Uw macht.”* Psalm 71:9,17,18. David voelde de noodzaak om waakzaam te zijn tegen de euvels, die bejaarde mensen te wachten staan.

Het komt vaak voor dat ouden van dagen zich niet willen realiseren en erkennen dat hun verstandelijke kracht minder is geworden. Zij verkorten hun dagen door de zorgen, die feitelijk al op hun kinderen moeten rusten. Satan speelt hun vaak parten en brengt hen er toe dat ze voortdurend in angst zitten over hun geld. Dat is hun afgod en zij vergaren dat met een vrekkegige zorg. Zij

[176]

ontzeggen zich vaak alle levenscomfort, en werken liever boven hun krachten dan hun geld aan te spreken. Dat is oorzaak dat ze voortdurend in gebrek leven, uit vrees dat eens in de toekomst ze gebrek zullen hebben. Al die angsten komen uit satans bron. Hij wekt de neigingen op, die resulteren in slappe vrees en jaloersheid, welke als een kanker is voor de adel der ziel en verheven gedachten en gevoelens vernietigt. Zulke mensen zijn als waanzinnig wat geld betreft. Zouden ze zich in de positie plaatsen, die God met hen voor heeft, dan zouden hun laatste dagen de beste en gelukkigste van hun leven zijn. Zij, die kinderen hebben, op wier eerlijkheid en verstandig beheer zij kunnen vertrouwen, moeten toelaten dat hun kinderen hen gelukkig maken. Doen ze dit niet, dan zal satan munt slaan uit hun gebrek aan verstandelijke kracht en zal in plaats van hen handelend optreden. Zij moeten alle vrees en alle lasten afleggen en zich bezighouden zo goed als ze maar kunnen om rijp te worden voor de oogst des hemels.

HOOFDSTUK 32 - DE JUISTE VIERING VAN DE SABBAT

Op 25 december 1865 werd mij getoond dat er te veel slofheid heerst in de waarneming van de Sabbat. Er is geen stiptheid geweest om de dagelijkse plichten te verrichten binnen de zes

werkdagen, die God aan de mens gegeven heeft, noch de nauwgezetheid om ook niet één uur inbreuk te maken op de heilige, gewijde tijd, welke de Heere Zich heeft toegekend. Er is geen enkele zakelijke aangelegenheid bij de mens, die als van
1867, Vol. 1, blz. 531-533

[177]

voldoende belang beschouwd moet worden om het vierde gebod des Heeren te overtreden.

Er zijn gevallen, waarin Christus toestemming heeft gegeven om zelfs op de Sabbat te werken, wanneer het betreft het redden van het leven van mensen en dieren. Maar wanneer we de letter van het vierde gebod schenden ten eigen bate uit geldelijk gewin, zijn we Sabbatschenders en schuldig aan de overtreding van al de geboden, want indien we op één punt overtreden, zijn we schuldig in allen.

Indien we uit eigen gewin het nadrukkelijke gebod des Heeren overtreden, waar is dan het eind? Waar zullen we er mede ophouden? Laat de overtreding gering zijn en niet direct als een zonde onzerzijds beschouwd worden, zo zal het geweten zich verharderen, de gevoelens stompen af, tot we maar steeds dieper afglijden, zodat we heel wat werk verrichten en onszelf nog voor Sabbatvierders houden, terwijl, volgens de maatstaf van Christus, we een elk van Gods heilige geboden overtreden. Sabbatvierders begaan in dit opzicht een fout, maar God is zeer nauwgezet, en allen die denken dat ze wat tijd winnen en zich bevoordelen door wat van des Heeren tijd af te nemen, zullen dit vroeg of laat tot hun nadeel bemerken. Hij kan hen niet zegenen, zoals Hij dat gaarne zou doen, want Zijn Naam wordt door hen onteerd en Zijn geboden lichtvaardig beschouwd. Gods vloek zal op hen rusten en zij zullen tienvoudig en twintigvoudig meer verliezen dan ze gewonnen hebben. *“Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij... zelfs het ganse volk.”* Maleáchi 3:8,9.

God heeft de mens zes dagen gegeven, waarin hij voor zichzelf kan werken, maar Hij heeft één dag apart gesteld, waarop Hij bijzonder geëerd moet worden. Hij moet verheerlijkt en Zijn autoriteit geëerbiedigd worden. En nochtans wil de mens God beroven door een weinig van de tijd te stelen, welke de Schepper gereserveerd heeft voor Zichzelf. God stelde de zevende dag als een periode van rust voor de mens, ten bestwil van de mens alsook tot Zijn eigen verheerlijking. Hij zag hoe nodig de mensen een dag toekomt om uit te rusten van het

[178]

zwoegen en de zorgen, en dat zijn gezondheid en zijn leven gevaar zouden lopen zonder een periode van ontspanning na de arbeid en de zorgen van zes dagen.

De Sabbat was gemaakt tot welzijn van de mens en een bewuste overtreding van het heilige gebod, dat de arbeid op de zevende dag verbiedt, is een misdaad voor de ogen des hemels, en van zo'n omvang onder de Mozaïsche wet, dat de dood van de overtreder geëist werd. Maar dit

was nog niet alles wat de schuldige moest ondergaan, want God zou geen overtreder van Zijn wet in de hemel opnemen. Hij moet de tweede dood sterven, hetgeen de algehele en uiteindelijke straf is voor de schender van Gods wet.

HOOFDSTUK 33 - LEVENSVZERKERING

Mij werd getoond dat Sabbatvierende Adventisten zich niet in moeten laten met levensverzekeringen. Dat is een werelds bedrijf, dat God niet goedkeurt. Zij, die zich met dit bedrijf bezig houden, verenigen zich met de wereld, terwijl God Zijn volk juist daaruit roept om zich af te scheiden. Dienaangaande zei de engel: *“Christus heeft u gekocht met het offer van Zijn leven, of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij uwszelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.”* 1 Korinthe 6:19,20. *“Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.”* Kolossenzen 3:3,4. Dit is

[179]

de enige levensverzekering, waaraan de hemel zijn goedkeuring hecht.

Een levensverzekering is een wereldse regeling, welke onze broeders, die daarin hun bezigheden hebben, er toe brengt om zich af te wenden van de eenvoud en de zuiverheid van het Evangelie. Elk zo'n teruggang verzwakt ons geloof en tast onze geestelijke gesteldheid aan. De engel zeide: *“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk, opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.”* 1 Petrus 2:9. Als volk behoren wij in een bijzondere zin de Heere toe. Christus heeft ons gekocht. Engelen, die uitmunten in kracht, omringen ons. Niet één musje valt op de grond, zonder dat dit het oog van onze hemelse Vader ontgaat. Zelfs de haren van ons hoofd zijn geteld. God heeft voorzieningen getroffen voor Zijn volk. Hij draagt hun een bijzondere zorg toe en zij moeten Zijn voorzienigheid niet wantrouwen door zich in te laten met de politiek van de wereld.

Het is Gods verlangen dat we in alle eenvoud en heiligheid onze bijzondere geaardheid als volk zouden bewaren. Zij, die zich met dit wereldse beleid inlaten, steken daar geld in, dat God toebehoort, dat Hij hun heeft toevertrouwd om in Zijn werk te gebruiken, Zijn werk te doen groeien. Maar weinigen zullen van een levensverzekering geldelijke uitkeringen ontvangen en zonder Gods zegen zullen deze zelfs eerder een nadeel dan een voordeel blijken te zijn. Zij, die

God als Zijn rentmeesters heeft aangesteld, hebben geen recht in de gelederen van de vijand de gelden te plaatsen, die Hij hun heeft toevertrouwd ten bate van Zijn werk.

Satan is voortdurend bezig Gods uitverkoren volk lokmiddelen voor te houden om hun gedachten af te leiden van het plechtige werk om zich voor te bereiden op de tonelen der nabije toekomst. Hij is in de volle betekenis van het woord een bedrieger, een handige charmeur. Hij bekleedt zijn lagen en listen met een licht, van de hemel geleend. Hij verleide Eva om van de verboden vrucht

[180]

te eten door haar te doen geloven, dat zij daar grotelijks voordeel van zou hebben. Satan zet zijn trawanten aan om tal van uitvindingen, patentrechten en andere ondernemingen in te voeren, opdat Sabbatvierende Adventisten, die gauw rijk willen worden, in verzoeking komen, in de strik zullen raken, om zich zo tal van narigheden op de hals te halen. Hij is overal op zijn hoede, druk bezig de wereld in gevangenschap te leiden en door middel van wereldse mensen doet hij aanhoudend prachtige voorstellen om de onachtzame, die belijdt de Waarheid te geloven, met de wereld te verbinden. De lust voor het oog, de hang naar vermaak en plezier, is een verzoeking en strik voor Gods volk. Satan heeft tal van fijn geweven, gevaarlijke netten, die er onschuldig uit zien en die hij handig gereed maakt om Gods volk van een blinde ingenomenheid te vervullen. Er zijn aanlokkelijke voorstellingen, inrichtingen van vermaak, lezingen over frenologie, en tal van andere dingen, die voortdurend uit de grond opschieten om Gods volk er toe te brengen de wereld en alles wat der wereld is, lief te hebben. Door deze verbintenis met de wereld, gaat het geloof verzwakken en gelden, die gespendeerd hadden moeten worden aan het werk der Waarheid, komen terecht in de gelederen van de vijand. Langs deze verschillende kanalen is satan handig bezig om de beurzen van Gods volk lichter te maken en daarom rust Gods ongenoegen op hen.